

Fylkesmannen i Oppland
Miljøvern avdelingen

Rapport nr 2/05

Vern av Statskog SFs grunn Områder i Oppland fylke

Skardseterlia, Imsdalen, Koloberget, Saltstutlia,
Grøtåshaugen (Djupåa utvidelse), Brettingsmoen

Utkast til verneplan

Foto: H. Klæbo

Vern av Statskog SFs grunn. Områder i Oppland fylke

**Skardseterlia
Imsdalen
Koloberget
Saltstutlia
Grøtåshaugen (Djupåa utvidelse)
Brettingsmoen**

Utkast til verneplan

Rapport 2/2005

Fylkesmannen i Oppland
Serviceboks
2626 Lillehammer

Rapport

Nr. 2/2005

Tittel: Vern av Statskog SFs grunn. Områder i Oppland fylke. Utkast til verneplan.		
Utgiver: Fylkesmannen i Oppland		
Antall sider: 64	ISSN – 0801-8367 ISBN TE	Dato: 09.02.2005
Emneord: Skog Naturforvaltning Naturvern	Keywords: Coniferous forest Nature management Nature Conservation	
Ekstrakt: Målet med verneplanen er at vern av skogarealer eid av Statskog SF skal bidra til å øke andelen med skog vernet etter naturvernloven i Norge og slik sikre et representativt utvalg av de typiske og sjeldne/truea elementene i norsk skogsnatur for ettertiden. Vern av skog på Statskog SFs grunn er derfor en viktig del av arbeidet med å sikre det biologiske mangfoldet. Av 3062 arter på den norske rødlista er nær halvparten knyttet til skog. Stortinget har gått inn for at Statskog SFs arealer skal brukes aktivt for å øke skogvernet i Norge. Fra før er litt over 1 % av det produktive skogarealet i Norge fredet. Det er en målsetting å øke dette i henhold til de anbefalinger som er gitt i forbindelse med evalueringen av skogvernet i Norge. Vern av skog på Statskog SFs grunn vurderes i flere fylker i Norge. I denne verneplanen høres det på aktuelle verneområder i Oppland fylke. Dette dreier seg om i alt 6 områder med et totalareal på 84 750 daa. Alle områder foreslås som naturreservater, men der ett område alternativt kan inngå som en utvidelse av forslag til Reinheimen nasjonalpark.		
Abstract: The aim of the conservation plan is to protect a representative selection of the typical as well as the rare/threatened elements of Norwegian forest ecosystem. The conservation plan for forest on the ground of Statskog SF is an important part of the process of protecting the biological diversity. The Norwegian red list includes 3062 species. Nearly half of these are found in the forest. The Government have decided that the ground of Statskog SF shall be used in the work of protection of forest in Norway. 1 % of the productive forest in Norway is protected. It is a aim to increase this after the recommendation given in the evaluation of forest protection in Norway. Protection of forest own by Statskog SF is considered in several counties in Norway. This protection plan gives a presentation of localities in Oppland county. This include 6 areas with a total area of 84,75 km ² . All areas are proposed protected as nature reserves. One of these areas is alternatively suggested as an extension of the planed Reinheimen nationalpark.		

Forord

Vern av områder med skog har de siste 15 år vært prioritert i verneplanarbeidet i Norge. Grunnlaget for arbeidet har vært St.meld. nr. 68 (1980-81) *Vern av norsk natur*, St.meld. nr 46 (1988-89) *Miljø og utvikling*, St.meld. nr 40 (1994-95) *Opptrapping av skogvernet fram mot år 2000* og St. meld. nr 25 (2002-2003) *Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand*.

Formålet med denne verneplanen er at vern av skogarealer eid av Statskog SF skal bidra til å øke andelen med skog vernet etter naturvernloven i Norge og slik sikre et representativt utvalg av de typiske og sjeldne/true elementene i norsk skogsnatur for ettertiden.

Verneplanen er knyttet opp mot Statskog SFs grunn. Både ren statsgrunn og områder i statsallmenninger inngår i verneplanen.

Direktoratet for Naturforvaltning og Statskog SF inngikk i 2004 en samarbeidsavtale om vern av skog. Det framgår klart av denne avtalen at Statskog SFs rolle i dette arbeidet er grunneiers, og at det er Direktoratet for Naturforvaltning som er miljøvernmyndighet. Statskog SFs deltagelse i prosessen må ses i lys av dette.

Direktoratet for naturforvaltning har ansvaret for å gjennomføre verneplanen etter de vedtatte retningslinjer. Fylkesmannen har ansvaret for gjennomføringen på fylkesnivå.

Med bakgrunn i kjente verneverdige områder, eldre naturfaglige registreringer, skogbruksplaner, nøkkelbiotopregistreringer, lokalkunnskap, tips fra miljøvernorganisasjoner og andre, er det avgrenset områder der det er gjennomført naturfaglige registreringer.

I 2004 er det prioritert å gjennomføre registreringer i Sør-Norge, men i tillegg er det tatt med noen få prioriterte områder i Sør-Trøndelag, og i Nordland. Registreringene i 2004 er gjennomført av NINA, Siste Sjanse og Miljøfaglig utredning. Det er aktuelt med ytterligere kartlegging av områder som antas å inneholde verneverdier. Hvert fylke utarbeider en delplan, som sendes på lokal høring. Direktoratet for naturforvaltning sammenfatter de ulike delplanene og sender verneplan for Statskog SFs grunn på sentral høring.

I denne rapporten fremmes verneplan for Statskog SFs grunn, i tråd med Regjeringens behandling av St. meld. nr 25 (2002-2003) *Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand*. Rapporten er en delplan og presenterer områder i Oppland fylke.

Tre områder som er registrert i 2004 med til dels betydelige verneverdier er overført til Nasjonalparkplanen. Dette er områder som ligger i Gausdal statsallmenning og Torpa statsallmenning. Disse områdene vil bli vurdert i forbindelse med prosessen omkring utvidelse av Ormtjernkampen nasjonalpark. Det samme gjelder et tidligere registrert område (Tjyruverket).

Fylkesmannen har holdt møter hvor de har hatt kontakt med rettighetshavere, organisasjoner, landbruksmyndigheter og kommuner. Dette har gitt nyttige opplysninger i arbeidet. Det er av tidsmessige årsaker ikke vært holdt befaringer. Det er et mål at dette skal kunne gjennomføres i forbindelse med eller etter vanlig høring og før fylkesmannens endelige tilråding til Direktoratet for naturforvaltning.

09.02.2005

Kristin Hille Valla

Innhold

Forord	3
Innhold	4
Sammendrag	5
1. Innledning	6
2. Skogvern i Norge	6
2.1 EVALUERINGEN, OMFANG OG DEFINERTE MANGLER	7
2.2 ST. MELD. NR 25 (2002-2003), REGJERINGENS MILJØVERNPOLITIKK OG RIKETS MILJØTILSTAND	8
2.3 VERNEFORMÅL OG VERNEMOTIVER.....	8
3. Vern av skog på statlig grunn	10
3.1 DAGENS OMFANG	10
3.2 ANNET VERN PÅ STATSKOG, JF. NASJONALPARKPLANEN	10
4. Utvidet skogvern	10
4.1 BAKGRUNN FOR VERNEPLANEN	11
4.2 HVILKE SKOGTYPER FANGES OPP AV VERNEPLANEN	11
5. Hva vernet innebærer	12
5.1 FORSKRIFTER OG RESTRIKSJONSNIVÅ MED KOMMENTARER.	12
5.2 ØKONOMISK ERSTATNING	14
5.3 RETTIGHETSHAVERE PÅ STATSGRUNN	15
6. Verneplan for skog på Statskog SFs grunn.	16
6.1 HJEMMEL FOR VERN.	16
6.2 VERNEPROSESSEN.	16
6.3 REGISTRERINGER.....	17
6.4 OMFANGET	17
6.5 OMRÅDEOVERSIKT	18
7. Beskrivelse av enkeltområder	20
8. Forklaring av ord og uttrykk	62
9. Litteraturliste	63

Sammendrag

Vern av skog er en viktig del av arbeidet med å sikre det biologiske mangfoldet i Norge. I henhold til nasjonale målsettinger og internasjonale avtaler har Norge forpliktet seg til å iverksette tiltak for vern, restaurering og bærekraftig bruk av dette mangfoldet.

Vern av skog er ett av virkemidlene for å sikre det biologiske mangfoldet i skog. Ca 1 prosent av det produktive skogarealet er til nå vernet. I tillegg til slikt vern må nødvendige hensyn innarbeides i forvaltningen av andre arealer .

Ved behandlingen av St.meld. nr 25 (2002-2003) la Stortinget opp til en styrking av skogvernet. Vern skal prioriteres i henhold til de anbefalinger som er gjort i den faglige evalueringen. Stortingsmeldingen legger også opp til at Statskog SFs arealer og annen offentlig grunn skal vurderes for å øke andelen vernet skog.

Direktoratet for naturforvaltning (DN) leder arbeidet med verneplanen. Fylkesmannen har ansvaret for kontakten med partene, utarbeidelsen av verneforslag og for gjennomføring av de lokale høringene.

I forkant av denne høringsprosessen, har Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet og DN hatt møter med sentrale organisasjoner. Fylkesmannen i Oppland har hatt ansvaret for den lokale prosessen. Det har vært holdt møter. Av tidsmessige årsaker har det ikke vært holdt befaringer. Dette vil bli forsøkt gjennomført før fylkesmannen sender sin endelige tilråding til DN.

I delplan for Oppland fylke er følgende områder presentert: Skardseterlia, Imsdalen, Koloberget, Saltstutlia, Grøtåshaugen (Djupåa utvidelse) og Brettingsmoen. Totalt høres det på 6 områder med et totalt areal på ca. 84 750 daa.. Tre områder er over 10 km². Verneplanen omfatter Statskog SFs grunn, og innbefatter både ren statsgrunn og statsallmenning.

En omfattende høringsprosess med lokal og sentral høring vil gi alle aktuelle parter mulighet til å komme med sine synspunkter på utkastet til vern av Statskog SFs grunn. Alle uttalelser vil bli lagt ved saken helt til sluttbehandlingen i Regjeringen, som fatter det endelige vernevedtaket.

Det er utarbeidet egne fredningsforskrifter tilpasset hvert enkelt område. Disse forskriftsforslagene inngår også i høringsdokumentene. Justeringer av disse vil skje på bakgrunn av høringene. I naturreservatene vil hele økosystemet bli fredet, dvs. alle planter og dyr og de økologiske prosessene i området (nedbryting, vindfelling, insektangrep m.m.). Alle inngrep i området vil i utgangspunktet være forbudt (nye tekniske inngrep, skogsdrift, dyrking, grøfting, motorferdsel m.m.). Jakt, fiske og sanking av bær og sopp vil fortsatt være tillatt. Beite vil fortsatt være tillatt. I de ulike verneområdene vil det bli gjort lokale tilpasninger. For detaljer om verneforskriften bør man derfor se på verneforskriften for det enkelte område.

I forbindelse med fredning som naturreservat, vil rettighetshaverne ha krav på erstatning. Erstatningen skal fastsettes etter reglene i vederlagsloven.

1. Innledning

”En skog er så mye mer enn trær. Skogen er ikke bare hjem for planter og dyr, det er de som er skogen.” (Åke Aronsson).

Skogene våre danner økosystemer med en enorm variasjonsrikdom som er under stadig utvikling. Trærne er bare en liten del som er avhengige av resten av systemet for å finne levevilkår.

Våre skoger dekker ca 37 % (119 200 km²) av landets totalareal. Det meste av våre skoger er en del av den nordlige (boreale) barskogsonen som strekker seg gjennom de skandinaviske land og de nordlige deler av Russland og Nord-Amerika. Nord for denne sonen ligger den treløse tundraen og i sør ligger en blandingskog av bar og lauv som går over i ren lauvskog.

Siden mennesker etablerte seg i Norge etter istiden har skogene i ulik grad vært utnyttet. Til å begynne med var skogene viktige jaktområder, samt at de skaffet brensel. Etter hvert ble samfunnet mer utbygd, og etter at man fikk en mer effektiv sagbruksindustri skjøt utnyttelsen av skogen fart. På begynnelsen av 1900-tallet var det store diskusjoner om situasjonen i norske skoger. Bakgrunnen var at store deler av de norske skogene var sterkt gjennomhogd. I mange av skogene var det kun igjen småvirke av dårlig kvalitet.

Fra 1930-tallet fikk vi utviklingen av bestandsskogbruket der målet har vært å øke skogproduksjonen. Dette har man klart, og årlig er det en tilvekst i norske skoger på ca 22 mill. m³. Det er trolig flere hundre år siden det har stått så stort volum i norske skoger. Store deler av denne skogen er imidlertid ensjiktet kulturskog som gir dårlige levevilkår for en rekke arter.

Som følge av den harde utnyttelsen de siste århundrene, har vi i dag svært lite urskog og i begrenset grad naturskog. Skog er levested for en rekke sjeldne arter og av 3062 rødlistearter i Norge er nær halvparten knyttet til skog. Forutsatt at det gjennom ordinært skogbruk tas hensyn til viktige områder anbefaler *Evalueringen av skogvernet i Norge* (Fremstad et al 2002) at minimum 4,6 % av det produktive skogarealet i Norge vernes. I dag er litt over 1 % vernet.

Gjennom St. meld. nr 25 (2002-2003) er vern av skog vurdert og Stortingsmeldingen legger opp til at frivillig vern og vern av statsgrunn skal være viktige strategier for vern av skog i tida framover. I denne verneplanen er en rekke områder på Statskog SFs grunn vurdert i forhold til vernekvaliteter. Dette inkluderer både ren statsgrunn og statsallmenning.

2. Skogvern i Norge

Gjennom behandlingen av St. meld nr. 68 (1980-81) om *Vern av norsk natur*, St. meld. nr. 46 (1988-89) om *Miljø og utvikling* og St. prp. nr. 1 (1990-91) sluttet Stortinget seg til gjennomføringen av *Landsplan for vern av barskog*. Gjennom denne verneplanen ble til slutt 415 km² produktiv skog vernet.

13. desember 2002 ble den siste delplanen av verneplanen for barskog fase II vedtatt og ca 1% av den produktive skogen i Norge fredet. Dette vedtaket markerte slutføringen av barskogvernet som Stortinget vedtok i 1996. Formålet med verneplanen har vært å frede et representativt utvalg av både det typiske og det sjeldne/trua i den norske barskognaturen. Da Stortinget i juni 2002 behandlet St.meld. nr 42 (2000-2001) *Biologisk mangfold*, ble spørsmålet om økt skogvern sterkt vektlagt. Stortinget sluttet seg gjennom behandlingen av denne meldingen til Regjeringens satsing på styrket skogvern og la vekt på at det i det videre vernarbeidet blir viktig å redusere konfliktnivået, samtidig som naturfaglige kriterier for vern etter Naturvernloven opprettholdes.

I 2001-2002 ble det utført en evaluering av det vedtatte skogvernet av NINA og Skogforsk på oppdrag fra Miljøverndepartementet og Landbruksdepartementet. I resultatene fra denne evalueringen ligger det en anbefaling om å øke verneomfanget til minst 4,6 % av det produktive skogarealet i landet. Evalueringen peker også på hvilke skogtyper som særlig bør prioriteres for vern.

Stortinget ga i november 2003 sin tilslutning til St. meld nr 25. (2002-2003) *Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand*. I denne meldingen går Regjeringen inn for å styrke skogvernet og prioritere vern av skogtyper i henhold til anbefalinger fra den faglige evalueringen.

Ved behandling av Innst. S. nr.150 (2001-2002) gikk Stortingets flertall inn for at Statskog SFs arealer skal brukes aktivt for å øke skogvernet i Norge. St. meld. nr 25 (2002-2003) slår også fast at regjeringen vil gjennomføre nye konkrete vurderinger av Statskog SFs og Opplysningsvesenets fonds skogarealer for å identifisere aktuelle verneområder.

I møte 23 april 2002 vedtok Statskog SFs styre å stille arealer til rådighet for vern. Blant annet på bakgrunn av dette vedtaket er det utarbeidet en samarbeidsavtale mellom Direktoratet for naturforvaltning og Statskog SF datert 26.01.04.

I en pressemelding den 02.07.04 gikk miljøvernminister Knut Arild Hareide og landbruksminister Lars Sponheim inn for en kraftig opptrapping av skogvernet i Norge. De ønsket en forsterket innsats m.h.t. vern av skog på statlige arealer og en rask fremdrift i arbeidet.

På denne bakgrunn og på grunnlag av de naturfaglige registreringene i 2004 har Direktoratet for naturforvaltning gitt Fylkesmannen i Oppland i oppdrag å utarbeide verneforslag for prioriterte skogområder på Statskog SFs grunn.

2.1 *Evalueringen, omfang og definerte mangler*

På oppdrag av Miljøverndepartementet og Landbruksdepartementet ble NINA og Skogforsk i 2001 bedt om å evaluere vernet av skog i Norge (NINA Fagrapport 54).

De sentrale konklusjonene fra evalueringen er:

- Større sammenhengende skogområder, og en rekke truede, sjeldne og andre spesielle skogtyper er mangelfullt dekket ved dagens vern.
- Miljøtiltak i skogbruket er et viktig virkemiddel for å ta vare på artsmangfoldet.

- Skogområder som ikke er økonomisk drivverdige i dag omfatter betydelige arealer, ikke minst på Vestlandet og i Nord-Norge.
- Ut fra overordnede mål for vern av skog i Norge anslås behovet for vern av skog til minst ca. 4,6 prosent av produktivt skogareal, inkl. allerede vedtatt vernet skog. Dette tilsvarer et samlet vernebehov på ca. 3360km² produktiv skog.
- Videre vern av skog bør på kort sikt særlig prioritere vern av gjenværende, noenlunde intakte og sammenhengende store skogområder, spesielt områder med et skogareal på mer enn 50-100km², foruten gjenværende, intakte områder av kystbarskog og rikere skogtyper som edellauvskog, kalkskog, lågurtskog, høgstaudeskog og rik sumpskog, samt gjenværende større forekomster av gammelskog under naturlig dynamikk. Dessuten må det prioriteres å verne store og viktige forekomster av rødlistearter. Samlet sett må det etterstrebes å få en god balanse i fordelingen av vernet skog, inklusive store områder.

2.2 *St. meld. nr 25 (2002-2003), Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand.*

Stortingsmeldingen oppsummerer tilstand og status og presenterer Regjeringens politikk for å møte utfordringene framover.

Det framgår av meldingen at Regjeringen vil:

- styrke skogvernet.
- prioritere vern av skogtyper i henhold til anbefalingene fra den faglige evalueringen.
- iverksette en faglig gjennomgang for å klarlegge hvilke tidligere registrerte verneverdige områder som fortsatt har intakte verneverdier som tilsier at vern bør vurderes. Vurdere aktuelle forebyggende tiltak for å forhindre at verneverdiene reduseres i påvente av endelig verneavklaring.
- på kort sikt avgrense nye kartlegginger til skogtyper som er spesielt viktige for å bevare det biologiske mangfoldet eller som Norge har et særlig internasjonalt ansvar for.
- legge opp til aktiv medvirkning fra skogeierne organisasjoner i arbeidet for å finne frem til områder som kan være aktuelle for vern («frivillig vern»).
- gjennomføre nye konkrete vurderinger av Statskogs og Opplysningsvesenets fonds skogarealer for å identifisere aktuelle verneområder.
- videreføre en makeskifteordning med sikte på bruk av statens skoger, skoger eid av Opplysningsvesenets fond og kjøp av private skogarealer til makeskifte.
- videreføre muligheten for at eiere av skog som blir vernet skal kunne velge å selge arealet til staten.
- videreføre en vederlagsordning for skog som blir båndlagt i verneprosessen.

2.3 *Verneformål og vernemotiver*

Formålet med denne verneplanen er at vern av skogarealer eid av Statskog SF skal bidra til å øke andelen med skog vernet etter naturvernloven i Norge og slik sikre et representativt utvalg av de typiske og sjeldne/true elementene i norsk skogs natur for ettertiden.

Norge har en målsetting om å stanse tapet av biologisk mangfold innen 2010. Av 3062 rødlistearter er nær halvparten knyttet til skog. Vern av skogområder som er viktig for bevaring av biologisk mangfold vil derfor være et viktig virkemiddel for nå målsettingen.

Naturskog er genbanker

Mange arter knyttet til urørte skogsmiljøer kan komme til anvendelse. Et viktig område er naturlige fiender av skadegjørende organismer. Følsomme arter kan få funksjon som «indikatorer» på miljøendringer som ellers er vanskelige å måle. Avlsarbeidet med skogstrær er avhengig av det råmaterialet som ligger i mangfoldet av naturgitte genotyper. Genbevaring knytter seg til fauna og flora generelt.

Naturskog er referanseområder

Naturens økosystemer er under stadig større påvirkning av menneskeskapte forurensninger og inngrep. Virkningen av dagens skogbruk på fauna, flora, vannkvalitet osv. kan bare avklares ved sammenligning med urørt/lite berørt skog.

Naturovervåking vil bli et svært viktig arbeidsfelt i tiden fremover. For å kunne kartlegge følgene av klimaendringene og for kontinuerlig miljøovervåking av f.eks. sur nedbør og langtransporterte og lokale luftforurensninger, er naturskoger svært tjenlig.

Naturskog er «økologiske laboratorier» for forskning og undervisning.

Mange grunnforskningsoppgaver er knyttet til urørt skog, særlig innen økologien. Studier i forbindelse med systemets vekst og utvikling der en fokuserer på energistrømmene, nærings- og stofftransporten er av sentral betydning i forbindelse med overvåking av miljøet. Dyre- og plantearter, hvorav flere er sjeldne, kan studeres under naturgitte betingelser.

Grunnforskning omkring skogens naturlige vegetasjons- og suksesjonsdynamikk, herunder naturlig foryngelse og vitalitet, samt skade- og nytteorganismenes økologi, vil være av stor praktisk nytte.

Naturskog inneholder sjeldne og truede plante- og dyrearter

Naturskogene er artsrike på planter og dyr. Mange av artene er sjeldne, fordi de er knyttet til selve urskogstilstanden. Urskogsrester kan også være viktige funksjonsområder for arter som streifer over større områder, f.eks. hekkeplass for rovfugl eller hiområder for store rovdyr. Vern av skog er et viktig bidrag til bevaring av artsrikdom i skog.

Naturskog gir verdifull naturopplevelse

Naturskogene gir en spesiell naturopplevelse, med elementer av tidløshet og villmark. Her når trærne sine største dimensjoner, og vi vet at skogbildet er fremkommet gjennom naturens egne prosesser. Vi vil få et innblikk i et skogsmiljø som en gang var vanlig i Norge. Gjennom vern gir vi også fremtidige generasjoner mulighet til å oppleve og studere urørt skog.

Naturskog er en del av vår naturarv

Naturskog er naturhistoriske dokumenter, som hører til vår felles naturarv. På lik linje med kulturarven er naturarven en viktig del av vår nasjonale identitet. Naturskog med innslag av myrområder inneholder bla. lagret informasjon om skogens innvandring og historie ved pollen som er konservert i myrenes ulike dybdelag.

Naturskog har en egenverdi

Det er i dag økende forståelse for at lite påvirket natur, med tilhørende fauna og flora, har en egenverdi, og at slik natur bør bevares selv når det ikke knytter seg direkte økonomiske nytteverdier til den.

Internasjonale miljøkrav.

Miljøkravene til skogbruket er blitt større, og det er større etterspørsel etter dokumentasjon på at skogproduktene kommer fra et bærekraftig skogbruk. Miljøspørsmål virker i økende grad inn på handel med skogprodukter, og et tilfredsstillende verneomfang har betydning i konkurransesammenheng.

3. Vern av skog på statlig grunn

3.1 Dagens omfang

I Norge er litt over 1 % av det produktive skogarealet vernet. Anslag viser at minst 1/3 av det vernede produktive skogarealet ligger på statsgrunn. Det offentlige (stat/fylke/kommune) eier 12 % av det produktivt skogarealet. I forhold til sin eierandel i norske skoger har altså det offentlige en relativt stor andel av vernet areal.

3.2 Annet vern på Statskog, jf. Nasjonalparkplanen

I St. meld. nr. 62 (1991-1992) *Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder i Norge*, Nasjonalparkplanen, er det foreslått å opprette 31 nye nasjonalparker hvorav 12 er utvidelse av eksisterende parker. Disse forslagene vil også inneholde noe produktiv skog. I evalueringen av skogvernet (Fremstad et.al. 2002) og i Stortingsmelding nr 25 (2002-2003) presiseres behovet for store sammenhengende skogområder. Slike områder muliggjør naturlig skogdynamikk på ulik skala og gir grunnlag for sterke populasjoner av truede og sårbare arter, inkludert arealkrevende arter. Det finnes et fåtall slike gjenværende områder med eldre skog, og disse er generelt sterkt utsatt for fragmentering på grunn av menneskelige inngrep. I denne sammenheng kan skogarealer nær nasjonalparker og andre større verneområder være viktige. I St.meld. nr 25 er det lagt vekt på at gjennomføringen av nasjonalparkplanen bør bidra til å dekke viktige mangler som er identifisert ved evalueringen av skogvernet.

4. Utvidet skogvern

Evalueringen av skogvernet i Norge konkluderer med at videre vern av skog på kort sikt særlig bør prioritere vern av gjenværende, noenlunde intakte og sammenhengende store skogområder, spesielt områder med et skogareal på mer enn 50-100km², foruten gjenværende, intakte områder av kystbarskog og rikere skogtyper som edellauvskog, kalkskog, lågurtskog, høgstaudeskog og rik sumpskog, samt gjenværende større forekomster av gammelskog under naturlig dynamikk. Dessuten må det prioriteres å verne store og viktige forekomster av rødlistearter. Samlet sett må det etterstrebes å få en god balanse i fordelingen av vernet skog, inklusive store områder. Ut fra ulike mål for skogvern anslås behovet for vern av skog til minst 4,6 prosent av produktivt skogareal, inkl. allerede vedtatt vernet skog. Dette tilsvarer et samlet vernebehov på ca. 3360 km² produktiv skog.

4.1 Bakgrunn for verneplanen

Regjeringen ønsker økt bruk av offentlig eide skogområder til vern og makeskifte (St. meld. nr 25 (2002 – 2003)).

I brev datert 20. mars 2002 til Stortingets næringskomite, vedlegg til Innst S nr 150 (2001-2002) uttrykker landbruksministeren forventninger om at Statskog SF skal spille en viktig rolle i forbindelse med økning av barskogvernet i Norge.

I brev av 06.05.02 til landbruksminister Lars Sponheim gir Statskog SFs styre uttrykk for at de ønsker å bidra til ytterligere vern av barskog i Norge.

I brev datert 25.06.02 fra Landbruksdepartementet til Miljøverndepartementet ba landbruksministeren om at vernemyndighetene tar kontakt med Statskog SF for å klarlegge hvilke arealer som er aktuelle for vern.

På denne bakgrunn ble det startet opp et arbeid med å kartlegge hvilke områder som var aktuelle for vern. I startfasen var kartleggingen begrenset til skogbruksøkonomiske nullområder. I møte mellom Statskog SF, Landbruksdepartementet og DN og MD den 09.12.03 ble kartleggingen utvidet til å gjelde all skog på statsgrunn. På bakgrunn av dette møtet ble det også utarbeidet en samarbeidsavtale mellom Statskog SF og Direktoratet for naturforvaltning. Formålet med avtalen er å sikre en rasjonell gjennomføring av verneprosesser der Statskog SF er involvert.

4.2 Hvilke skogtyper fanges opp av verneplanen

Statskog SFs arealer er i stor grad knyttet til høyereliggende, lavproduktive områder. Av den grunn vil det særlig være større relativt urørte områder og/eller områder med gammelskog under naturlig dynamikk som kan dekket opp av et vern på Statskog SFs arealer. Til en viss grad kan man imidlertid fange opp andre typer. I det foreliggende verneforslaget er følgende typer representert:

- Gjenværende større forekomster av gammelskog under naturlig dynamikk
- Noenlunde intakte og sammenhengende store skogområder
- Store og viktige forekomster av rødlistearter

Totalt høres det på ca. 84 750 daa. Av dette ligger ca. 25 900 daa i naturgeografisk region 33b (forfjellsregionen, Buskeruds og Opplands barskoger), ca. 8 300 daa i region 33c (forfjellsregionen, Gudbrandsdalstypen) og ca. 50 550 daa i region 35g (fjellregionen, Rondane og tilstøtende subalpine furuskoger).

De aktuelle regionene referer seg til den naturgeografiske regioninndelingen av Norden. Norge omfatter i alt 72 slike underregioner hvorav altså 3 er berørt av de foreliggende verneforslagene i Oppland. På nasjonalt og regionalt nivå vil beliggenheten av de ulike verneområdene i forhold til de naturgeografiske regionene kunne si noe om hvordan den naturlige variasjonen i norsk barskognatur er fanget opp i verneplanarbeidet.

5. Hva vernet innebærer

Ved vern av skog som naturreservater legges det vekt på at det er hele økosystemet og de økologiske prosessene som skal vernes.

Verneformålet i de foreslåtte reservatene bygger på at det skal skje en naturlig utvikling dvs. at de naturlige økologiske prosessene skal kunne finne sted.

Et vern vil få konsekvenser for utnyttelsen og bruken av området. Alle tiltak som kan føre til endringer av naturmiljøet vil være forbudt. Dette betyr at ulike aktiviteter som skogsdrift, skogskjøtsel, nydyrking o.lign vil være forbudt. En del tiltak vil være søknadspliktige. I fellesskap kan en ofte finne løsninger som gjør at tiltaket ikke kommer i konflikt med verneformålet og dermed kan tillates gjennomført. For noen av de søknadspliktige tiltakene kan det gis flerårige tillatelser. Vanlig ferdsel og jakt, fiske og bærplukking kan foregå som før.

5.1 Forskrifter og restriksjonsnivå med kommentarer.

I kapittel 7 er det utarbeidet fredningsforskrifter for hver enkelt lokalitet. Forholdene i det enkelte område og uttalelser i forbindelse med lokal og sentral høring kan innebære at det gjøres tilpasninger av fredningsforskriften. Det er derfor av stor betydning at høringsinstansene kommer med merknader til forskriften sett i lys av forholdene i det enkelte verneområde. Mulighet for justeringer av fredningsforskriften må deretter vurderes opp mot hensynet til verneformålet i hvert enkelt tilfelle.

Generell kommentar til verneforskriftene:

For å se hva vernet innebærer i hvert enkelt område må man se på de lokale forskriftene. Kommentarene under gjelder derfor på generelt grunnlag.

Inngrep

I reservatene er det lagt opp til at ulike tiltak som kan endre naturmiljøet er forbudt. Dette innbefatter anlegg av ulike slag (midlertidig eller faste) men også tiltak som drenering, kalking og gjødsling.

Ett unntak i forhold til inngrep er oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn. I de fleste områder kan slike settes opp til midlertidig bruk i forbindelse med storviltjakt. Med midlertidig bruk menes at jakttårnet ikke kan stå oppe i mer enn en jakt sesong evt. utover jakt sesongen.

Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet er tillatt. Med anlegg forstås hytter, seterbygninger, veier o.lign. Nybygging er ikke tillatt, heller ikke i tilknytning til eksisterende hytter og anlegg. I områder med energi- og kraftanlegg vil vedlikehold av slike omtales spesielt.

Fylkesmannen vil i hvert enkelt tilfelle vurdere hvilke traktorveger og eventuelt stier som skal kunne vedlikeholdes. For at traktorveger skal kunne vedlikeholdes må de ha et lovlig bruksformål (ut over transport av felt storvilt). Traktorveger er normalt bygd som driftsveger i forbindelse med skogsdrift. I verneområdene vil det ikke bli tillatt med skogsdrift, og behovet for å vedlikeholde traktorveger faller ofte bort. Der traktorvegene går gjennom

verneområdene til bakenforliggende skog kan det være nødvendig med vedlikehold av slike veganlegg.

Plan og bygningslovens bestemmelser gjelder i tillegg til disse bestemmelser, men gir ikke tillatelse ut over det vernereglene fastsetter.

Plantelivet

Det er lagt opp til en generell plantelivsfredning, men det er gjort unntak for plukking av bær og matsopp.

Generelt vil det være et hogstforbud innenfor lokalitetene. Det vil likevel kunne åpnes for vedhogst til eget bruk i tilknytning til eksisterende hytter. Dette må da skje i samråd med forvaltningsmyndighetene etter en nærmere avtale.

Beiting vil være tillatt. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift regulere beitetrykket i hele eller deler av området. Utarbeidelse og eventuell innføring av en slik forskrift følger forvaltningslovens regler.

Dyrelivet

Det er lagt opp til en generell fugle- og dyrelivsfredning. Det er likevel åpnet for jakt etter viltlovens bestemmelser og fiske etter lov om laks og innlandsfisk m.v.

Ferdsel

Ferdsel til fots og på ski er tillatt. Ut fra en generell vurdering av faren for forstyrrelser og slitasje på markvegetasjonen, er ridning, bruk av hest og kjerre og bruk av sykkel utenom eksisterende veger, forbudt.

Bruk av naturreservatet til idrettsarrangementer eller andre større arrangementer vil være forbudt. Noen få telt eller en skoleklasse er ikke vurdert som større arrangementer.

Det kan gis tillatelse til avgrenset bruk av reservatet i undervisningssammenheng. Eksempler på brukere vil her være lag og foreninger, universitet, skoler eller andre institusjoner.

Dersom det i ettertid viser seg at tillatt ferdsel er i strid med verneformålet, kan Direktoratet for naturforvaltning av hensyn til verneformålet, ved forskrift forby eller regulere ferdselen i hele eller deler av reservatet. Utarbeidelse og eventuell innføring av en slik forskrift følger forvaltningslovens regler.

Bålbrenning er i utgangspunktet forbudt. I litt større og robuste områder på over ca. 1 km² vil det likevel vanligvis kunne åpnes for å brenne bål med tørrkvist eller medbrakt ved. I noen områder, særlig de med spesielle forekomster av skorpelav som vokser på tørrkvist, kan det bli satt som vilkår at tørrkvist til bålbrenning må tas fra bakken og ikke brytes fra stående trær. Brenning av bål må i tillegg forholde seg til det gjeldende, generelle lovverket på området (brannvernloven mv).

Motorferdsel

I utgangspunktet er all motorisert ferdsel til lands og til vanns forbudt. I enkelte reservater kan det være aktuelt med tilpasninger. Dette gjelder i forhold til vedlikehold av anlegg og transport av felt storvilt på eksisterende traktorveger. I rene skogområder med liten fare for kjøreskader, kan det være aktuelt med et generelt unntak for bruk av lett terrengkjørende beltekjøretøy for uttransport av felt storvilt.

Lov om motorferdsel gjelder i tillegg til disse bestemmelsene, men gir ikke tillatelse ut over det vernereglene fastsetter. Det kan være tilfeller hvor det også må innhentes tillatelser etter lov om motorferdsel. Fredningsforskriftene endrer ikke grunneieres rett til å nekte/regulere motorferdsel på egen grunn.

Skjøtsel og forvaltningsplaner

Fredningsformålet er knyttet opp til å frede alt naturlig dyre- og planteliv i områdene. Områdene skal sikres en «naturlig utvikling» uten inngrep. Skjøtsel vil derfor kun unntaksvis være aktuelt for å oppfylle verneformålet.

I noen av områdene er det plantefelt. Disse kan det være ønskelig å fjerne. Fremmede treslag bør fjernes raskt, da disse kan ha uheldig påvirkning på det naturlige plantelivet en ønsker å frede. I områder der deler er grøftet, kan det være aktuelt å gjenfylle disse.

Retningslinjene som trekkes opp i en forvaltningsplan må ligge innenfor rammene av fredningsforskriften.

Forvaltning av områder innebærer også at det kan legges til rette for en kanalisert ferdsel slik at området ikke forstyrres eller slites ned.

Etter et eventuelt vedtak om fredning av områder som er foreslått i dette verneplanutkastet, vil områdets grenser bli merket i marka med standardiserte grensemerker og skilt. Det kan også bli satt opp informasjonstavler om gjeldende verneforskrifter og avgrensning av området. Det vil bli opprettet oppsynsordninger for alle verneområder.

Informasjon om plante- og dyreliv i områdene vil være en form for forvaltningstiltak.

Generelle unntaksbestemmelser

Unntak for "vitenskapelige undersøkelser" er mest aktuelt i forbindelse med forskningsaktiviteter. Arbeid av "vesentlig samfunnsmessig verdi" er kun tiltak av nasjonal betydning. Unntaket for "andre særlige tilfeller" er en sikkerhetsventil for de tilfeller hvor det er snakk om små inngrep eller tiltak som er av så stor betydning for søkeren at de overskygger de negative konsekvenser for verneformålet. Inngrepet eller tiltaket må ikke være i strid med verneformålet.

Forvaltningsmyndighet

Fylkesmannen har tradisjonelt vært tillagt forvaltningsansvaret for verneområder i Norge. Direktoratet for naturforvaltning er delegert myndighet fra Miljøverndepartementet til å fastsette hvem som skal være forvaltningsmyndighet for områder vernet etter naturvernloven.

5.2 Økonomisk erstatning

I 1985 ble det gitt nye regler for erstatning ved opprettelse av naturreservater og naturminner. Etter disse reglene har eiere og rettighetshavere i eiendom som blir fredet som naturreservat krav på erstatning for økonomisk tap som er en følge av vernevedtaket (naturvernlovens §20 første ledd).

”§ 20. Eiere av og rettighetshavere i eiendom som blir fredet etter §§ 8, 9 og 11 har i samsvar med reglene i annet og tredje ledd krav på erstatning av staten for økonomisk tap som er en følge av vedtaket.

Erstatningen fastsettes i samsvar med reglene i lov 6. april 1984 nr. 17 om vederlag ved overføring av fast eiendom. Ved anvendelsen av nevnte lov § 10 er det tidspunktet for fredningen som skal legges til grunn.

Blir det ved erstatningens utmåling tatt hensyn til påregnelige fremtidige bruksendringer, skal det ved erstatningsfastsettingen ses bort fra offentlige tilskudd som i tilfelle gis til bruksomleggingen.”

Erstatningen skal etter naturvernlovens § 20 annet ledd fastsettes etter reglene i vederlagsloven. Etter § 20a i naturvernloven skal krav om erstatning settes frem skriftlig for fylkesmannen innen ett år etter at vedtaket ble kunngjort.

5.3 Rettighetshavere på statsgrunn

Forvaltningen på statsgrunn er sammensatt. En stor del av statsgrunnen i Norge forvaltes helt og fullt av Statskog SF. I Sør og Midt-Norge er det imidlertid ca 27 000 km² med statsallmenning. I disse områdene er forvaltningen delt mellom flere organ og oppgavefordelingen er som følger:

Statskog SF

Statskog er grunneier og avgjør generelt forhold vedrørende grunndisponeringer. Det skal tas særlige hensyn til bruksrettene. Statskog SF forvalter virkesretter i samråd med allmenningsstyret.

Fjellstyret.

Fjellstyret administrerer bruksretter etter Fjelloven. I Fjellovens §3 er fjellstyrets oppgaver beskrevet: ”Fjellstyret skal administrere bruken og utnyttinga av rettar og lunnende i statsallmenningen så langt ikkje anna er fastsett i eller i medhald av lov. Det skal arbeide for å sikre at allmenningen vert brukt på ein måte som fremjar næringslivet i bygda og tek vare på naturvern- og friluftsiinteressene”

Blant saksområdene fjellstyret har ansvar for er: forvaltning av jakt, fangst, fiske, beite, setring, tilrettelegging for friluftsliv og støtte til lokal næringsutvikling.

Allmenningsstyret.

Allmenningsstyret velges av og blant landbrukseiendommene som har virkesrett i vedkommende statsallmenning. Styrets oppgave er å forvalte virkesretten i samråd med Statskog SF.

Forholdet mellom allmenninger og virkesretter kan i grove trekk deles inn i tre typer:

Overskuddsallmenninger – Dette er allmenninger der tilveksten er større enn virkesretten.

Overskuddet tilfaller Statskog SF.

Underskuddsallmenninger – Dette er allmenninger der tilveksten er mindre enn virkesretten.

Alt virke går da til landbrukseiendommene med virkesrett.

Allmenninger uten virkesrett – I noen allmenninger er det ikke virkesrett og alt virke tilfaller Statskog SF.

6. Verneplan for skog på Statskog SFs grunn.

6.1 *Hjemmel for vern.*

Vern av spesielle områder eller forekomster skjer i medhold av "lov om naturvern" av 19.06.1970. I loven er det gitt hjemmel for opprettelse av ulike vernekategorier. Vedtak om opprettelse av naturreservater treffes av Kongen i statsråd etter naturvernlovens §8 som lyder slik:

"Område som har urørt, eller tilnærmet urørt natur eller utgjør spesiell naturtype og som har særskilt vitenskapelig eller pedagogisk betydning eller som skiller seg ut ved sin egenart, kan fredes som naturreservat. Et område kan totalfredes eller fredes for bestemte formål som skogreservat, myrreservat, fuglereservat eller liknende."

Vernekategorien naturreservat vil bli brukt for områder i verneplanen for skog på statsgrunn. Et område (Brettingsmoen i Lom) vil alternativt også foreslås som en del av den foreslåtte Reinheimen nasjonalpark. Naturreservat er det strengeste vernet etter naturvernloven.

6.2 *Verneprosessen.*

Det er Direktoratet for naturforvaltning som har ansvaret for gjennomføringen av verneplanarbeidet, men det er fylkesmannen som utarbeider og fremmer fredningsforslagene for sitt fylke.

Verneplanprosessen kan deles inn i flere faser:
(FM = Fylkesmannen, DN = Direktoratet for naturforvaltning, MD = Miljøverndepartementet)

Registreringsfase.

1. DN får innspill fra FM, Statskog SF, miljøvernorganisasjoner og andre om skogområder som bør undersøkes nærmere. For enkelte områder foreligger det tidligere registreringer.
2. DN engasjerer fagpersoner som gjennomfører kartlegging i de aktuelle områdene.
3. De registrerte områdene blir beskrevet og verdiene vurdert.

Melding om oppstart.

FM melder oppstart på de områdene som er aktuelle å vurdere for vern. Rettighetshavere og andre blir oppfordret til å gi tilbakemelding om bruksinteresser og annen aktuell informasjon om områdene. Formålet med oppstartmeldingen er å få oversikt over verdier og interesser i de aktuelle områdene.

Utarbeidelse av verneforslag.

Med bakgrunn i de tilbakemeldinger som er mottatt etter oppstartmeldingen og de naturfaglige registreringene, utarbeider FM ett verneforslag for hvert enkelt område. DN samler beskrivelsene fra Fylkesmennene og lager et utkast til verneplan i rapportform.

Høringer.

Fylkesmannen sender fredningsforslaget for sitt fylke ut på lokal høring. DN samler verneforslagene for alle fylkene og sender et samlet forslag på sentral høring. I denne prosessen er det felles lokal og sentral høring som foregår samtidig, men med forskjøvet frist for sentral høring.

Tilråding.

I etterkant av den lokale høringen justerer FM verneforslagene og oversender dem til DN med sin tilråding. DN oppsummerer alle kommentarer fra Fylkesmennene og fra sentral høring og gir sin tilråding til MD.

Vernevedtak.

MD gjennomgår DNs anbefaling og legger fram endelig forslag til verneplan. Vernevedtak fattes som kongelig resolusjon i statsråd.

6.3 Registreringer

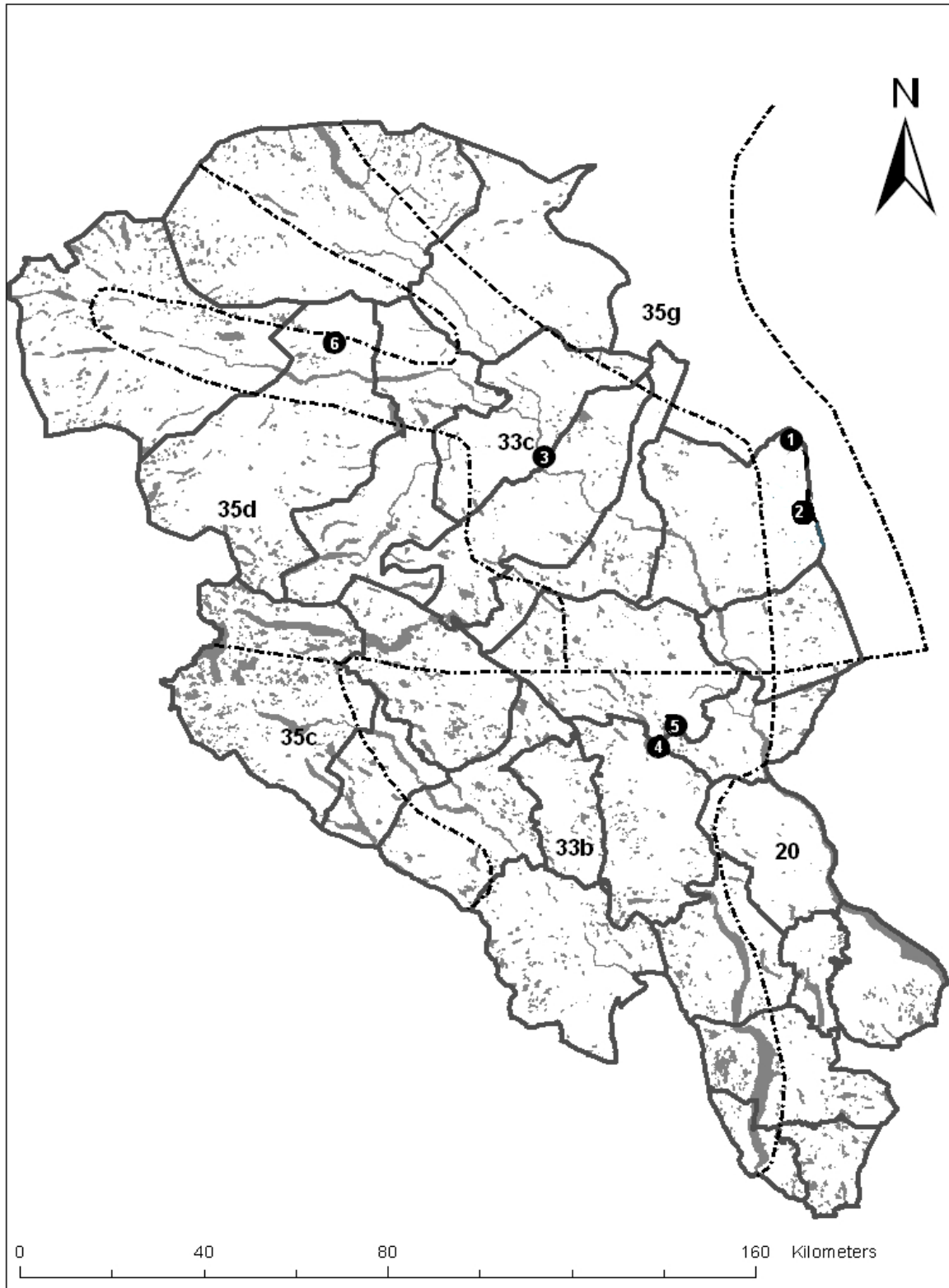
For en del områder er det tidligere foretatt registreringer. Imidlertid var det her behov for oppdatert kunnskap etter ny metodikk, slik at disse områdene ble registrert sammen med andre områder der det ikke forelå tilfredsstillende registreringer. Registreringene er gjort av NINA-gruppen ved NINA, Siste Sjanse og Miljøfaglig utredning. Foreløpig rapport ble lagt frem 01.12.04 og sluttrapport skal foreligge 1 mai 2005.

6.4 Omfanget

I følgende fylker er det gjort registreringer i 2004 i forbindelse med verneplan for Statskog SFs grunn: Hedmark, Oppland, Aust-Agder, Telemark, Buskerud, Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag, Nordland, Møre og Romsdal og Sogn og Fjordane. Samlet registrert areal er ca. 714 000 daa.; i tillegg er noen områder befart for å vurdere om de er aktuelle for nærmere registreringer. I Oppland fylke er det registrert ca. 170 000 daa fordelt på 18 områder. I tillegg er to områder på i alt ca. 14 000 daa registrert tidligere. Av det totalt registrerte areal på ca. 184 000 daa og 20 områder høres det gjennom dette dokumentet på ca. 84 750 daa fordelt på 6 områder som vurderes som aktuelt for vern gjennom denne verneplanen. I tillegg vil ca. 46 000 daa fordelt på 4 områder inngå som en del av prosessen omkring utvidelsen av Ormtjernkampen nasjonalpark. De øvrige registrerte arealene er enten ikke funnet å ha tilstrekkelige verneverdier for vern etter naturvernloven eller de er overført til prosessen for frivillig vern. Det siste gjelder for i alt 4 områder med et samlet areal på ca. 19 000 daa som ligger i Øyer Almenning og Langmorkje Almenning.

6.5 Områdeoversikt

Figur 1. Kart over Oppland fylke inndelt i naturgeografiske underregioner. Områdene som sendes på lokal høring er avtegnet og nummerert. For en forklaring av regioninndelingen, se side 13. (Se også tabell 1 og beskrivelse av hvert enkelt område.)

Tabell 3. Områdeoversikt for Oppland. Det oppgitte arealet for Grøtåshaugen gjelder den foreslåtte utvidelsen (eksisterende vernet areal ikke er tatt med). Oppgitt verneverdi er hentet fra foreløpige fagrappporter, "Lokalt verneverdig" (*), "Regionalt verneverdig (**), "Nasjonalt verneverdig" (***), "Nasjonalt verneverdig, svært viktig" (****). For en forklaring av regioninndelingen, se side 13.

Lokalitet nr	Lokalitet	Kommune	Verneverdi	M.o.h	Total-areal (daa)	Region
1	Skardseterlia	Ringebu	**	725-1160	4800	35g
2	Imsdalen	Ringebu	****	600-1190	45750	35g
3	Koloberget	Sel	**	470-825	800	33c
4	Saltstulia	Nordre Land	**	700-1015	11900	33b
5	Grøtåshaugen (Djupåa utvidelse)	Gausdal	***	800-1020	14000	33b
6	Brettingsmoen	Lom	**	800-1250	7500	33c

Tabell 2. Områder med totalareal over 10 km².

Lokalitet nr	Lokalitet	Kommune	Verneverdi	M.o.h.	Total-areal (daa)	Region
3	Imsdalen	Ringebu	****	600-1190	45750	35g
5	Saltstulia	Nordre Land	**	700-1015	11900	33b
6	Grøtåshaugen (Djupåa utvidelse)	Gausdal	***	800-1020	14000	33b

☐ Med tillegg av eksisterende Djupåa naturreservat vil totalarealet bli 15600 daa.

7. Beskrivelse av enkeltområder

I det etterfølgende gis en beskrivelse av de områdene som nå sendes på høring. Områdene er ordnet i rekkefølge etter den nummereringa de har fått i figur 1 og tabell 1. Totalarealene er beregnet for hvert område i forbindelse med digitaliseringen av grenseforslaget. Skogbruksopplysningene er generelle og bygd på anslag.

LOKALITET 1:	Skardseterlia
KOMMUNE:	Ringebu kommune
FYLKE:	Oppland
KARTBLAD M711:	1818 II Imsdalen
UTM-KOORDINATER:	32VNP 830 440
VERNEKATEGORI:	**
AREAL:	4800 daa
HØYDE OVER HAVET:	725-1160
BERØRTE EIENDOMMER:	196/1

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Området Skardseterlia ligger i Hirkjølen statsallmenning lengst øst i Ringebu kommune mot grensa til Stor-Elvdal i Hedmark. Skardseterlia er en østvendt skogli som strekker seg fra slake moer langs Hira og Skardseterveien i øst med tiltakende bratthet opp mot snaufjellet i vest. Ved Rundhaugen kommer det også inn litt sørvendt brattskråning.

De flatere partiene i sørøst har en del småtopografi med koller, rygger og dødisgroper. Her er det mye lavfuruskog på grov morene, til dels med steinblokker. Noen partier med fjell i dagen har glissen tresetting av furu. Ved Rundhaugen står bratt og grunnlendt lavfuruskog i sørskråningen. Selve lia har innslag av granskog, stort sett som blåbærskog, men på litt flatere partier er det en del bærlyngskog med blanding av gran og furu. Videre nordover er det gradvis rikere, og grana dominerer. Selv om blåbærskog fortsatt dominerer, er det også en del frodig småbregneskog, og langs fuktige sig er det rik høgstaudeskog. Særlig nordlige del har mye høgstaudeskog. Små riksummer og rikmyrer finnes på flatene ned mot Skardebekken, gjerne i mosaikk med tørre rabber.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Det meste av Skardseterlia er naturskog i aldersfase, med bra sjikting og spredt forekomst av gamle trær og død ved. Tettheten er imidlertid ganske lav over det meste, og skogen bærer preg av tidligere tiders hogst. I de nedre delene av liene i nord er det en del sein optimalfase som er svakt sjiktet og med et stort antall gamle stubber. To kjerneområder av gran skiller seg ut ved å ha klart mindre påvirkning, med grove trær og rikelig dødved i alle nedbrytningsstadier, og med gode forekomster av signalarter, inkludert sårbare sopparter. Det nordlige kjerneområdet (Skardsetra vest) har en del frodig høgstaudeskog og grove dimensjoner. Det sørlige kjerneområdet (Rundhaugen NØ) er mer ordinær blåbærgranskog i liside med glenner, rikelig dødved og ferske læger. I den bratte sørskrenten av Rundhaugen står et parti grunnlendt og tørr lavfuruskog som er lite påvirket. Dette er en gammel naturskog med gamle trær, og det er mye læger i alle nedbrytningsstadier. Flatene i sørøst (mot Hira) har arealer med relativt fint utviklet naturskog av gran, med sumppartier i forsenkningene. Furuskogen er glissen, med god alder og dimensjonsspredning. Det er imidlertid lite dødved og gamle læger, gadd og biologisk gamle trær. Dette er et resultat av tidligere tiders gjennomhogst. På slakere partier i lisidene er det noe bærlyng-barblandingsskog med varierende innslag av gran, som er preget av gjennomhogster, med lite dødved. Noen eldgamle store furulæger finnes imidlertid spredt. Midtre deler av området skjemmes av omfattende inngrep i form av stripe- og flatehogster. Det meste av disse partiene er i gjengroingsfase med mye bjørk, men det er plantet inn en del gran. Noe er fremmede treslag. Arealer i sør benyttes aktivt som forsøks- og forskningsområde av Skogforsk, men biologisk sett er dette partiet rimelig naturskogsnaert. Flere naturstier med tema omkring skogbruk går gjennom området.

VERNEINTERESSER:

Området har store naturskogs kvaliteter. Lia har betydelige arealer eldre naturskog der nøkkelelementer som gamle trær og død ved forekommer spredt. Det er flere kjerneområder av både gran og furu med beskjedne påvirkning, med rikelig død ved og gode forekomster av rødliste- og signalarter. Gradienten fra elv til høyfjell er viktig, der den økologiske variasjonen og spennvidden er uvanlig stor. Spesielt det sørlige delområdet (Hira-Rundhaugen) har stort spenn i skogstyper, og innehar i tillegg gammel skog av både gran og furu. Det nordlige delområdet Skardsetra (V) har et mer homogent preg av ren granskogli. Her er det mer frodig høgstaudeskog, som stedvis er gammel, noe

som ikke finnes i tilsvarende tilstand i sørlige del. De omfattende hogstene i midtre del av lia trekker helhetsvurderingen noe ned. Denne fragmenteringen mellom det nordlige og sørlige området vanskeliggjør en helhetlig arrondering av lisen per i dag. Den sørlige delen har med sitt areal og sin økologiske spennvidde en større verdi totalt sett enn det nordlige området. I forhold til mangelanalysen fanger området opp kriteriet om store og viktige forekomster av rødlistearter.

Området er undersøkt av Siste Sjanse sommeren 2004 og er vurdert i rapporteringen som et område med regional verneverdi, vernekategori **.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et til dels urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en særskilt pedagogisk og vitenskapelig betydning som gammelt skogforskningsområde. Området er egenartet fordi det har en stor høgdegradient og stedvis har god kontinuitet i død ved og gode forekomster av sjeldne og sårbare arter, i tillegg til forekomst av alle vegetasjonstyper av gran- og furuskoger i regionen i naturskogtilstand.

ANDRE INTERESSER:

Området ligger i Hirkjølen statsallmenning.

Området er blitt brukt som forsøksområde for foryngelse i fjellskog siden 1929 (Hirkjølen Forsøksområde). Skogforskningsaktiviteten stiller spesielle krav til forvaltningen av området ved et eventuelt vern. Forskningens bruk av området fram til i dag og framtidig behov må avklares. Det er ansett som viktig å videreføre dette pionerarbeidet. Forskning og vern kan gjensidig ha fordeler av hverandre. Det må vurderes å legge den delen av forskningen som eventuelt krever vesentlige hogster eller andre typer større inngrep til de vestre deler av området som ikke er aktuelt for vern.

TEKNISKE INNGREP:

Ingen kjente i området.

PLANSTATUS:

Området er vist som landbruk, natur og friluftsområde (LNF) i kommuneplanen.

MERKNADER:

Området er foreslått vernet som ett, helhetlig område selv om de midtre partiene er forholdsvis påvirket. Dette anses som viktig i forhold til restaurering og for å bevare områdets kvaliteter over tid. Etter høring må det likevel vurderes om noe av disse midtre arealene bør tas ut. Det vil imidlertid uansett være viktig og naturlig at de to faglig sett beste områdene i nord og sør bindes sammen i den øvre del av skoglia som er lite berørt av tidligere hogster.

Et sentralt tema i forbindelse med høringa vil dessuten være om og i tilfelle på hvilken måte et vern og skogforsøksvirksomheten i området kan tilpasse seg hverandre.

I samråd med Fylkesmannen i Hedmark har det vært vurdert om en bør knytte dette området sammen med et område, Ledsageren, som er under vurdering for frivillig vern på Hedmarkssida. Dette ble ikke vurdert som aktuelt på nåværende tidspunkt.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Hirkjølen statsallmenning har et produktivt skogareal på ca. 17 400 daa med en total kubikkmasse (1990) på ca. 73 640 m³ (herav ca. 21 % lauv). Produktivt skogareal innenfor foreslått verneområde er ca. 2 915 daa, stående kubikkmasse i hht. skogtakst fra 1990 er ca. 17 100 m³ (herav ca. 19 % lauv) og andelen hogstklasse IV og V er ca. 69 %.

UTKAST
FORSKRIFT OM VERNEPLAN FOR STATSKOG SFs GRUNN.
FREDNING AV SKARDETERLIA NATURRESERVAT I RINGEBU
KOMMUNE, OPPLAND FYLKE

Fastsatt ved kgl. res. av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Det fredete området berører gnr./bnr. 196/1 i Ringeby kommune. Reservatet dekker et totalareal på 4800 daa.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokkdatert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Forskriften med kart oppbevares i Ringeby kommune, hos Fylkesmannen i Oppland, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med fredningen er å bevare et til dels urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en særskilt pedagogisk og vitenskapelig betydning som gammelt skogforskningsområde. Området er egenartet fordi det har en stor høgdegradient og stedvis har god kontinuitet i død ved og gode forekomster av sjeldne og sårbare arter, i tillegg til forekomst av alle vegetasjonstyper av gran- og furuskoger i regionen i naturskogtilstand.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke fullstendig.
4. Motorferdsel er forbudt. Start og landing med luftfartøy er forbudt.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdselen i hele eller deler av naturreservatet.

7. Bruk av sykkel og hest og kjerre, samt ridning er forbudt.

§ 4. Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for :

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-3 er ikke til hinder for :

2. Sanking av bær og matsopp.
3. Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk.
4. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
5. Bruk av hest for uttransport av felt storvilt og i forbindelse med tillatt landbruksvirksomhet.
6. Beiting. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift regulere beitetrykket i hele eller deler av reservatet.
7. Bålbrenning med tørre kvister fra bakken eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.

§ 5. Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndighetene kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktiviteter etter
§ 4 nr 1. øvingskjøring.
§ 5 nr 3. hogst av etablerte plantefelt.
§ 5 nr 6. oppsetting av gjerder.
§ 5 nr 9. forsøksvirksomhet.
2. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
3. Etablering av nye stier med informasjonsinnretninger.
4. Hogst av etablerte plantefelt, herunder felt med fremmede treslag.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
6. Oppsetting av gjerder i forbindelse med beiting.
7. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
8. Uttransport av felt storvilt med lett terrenggående kjøretøy som ikke setter varige spor.

9. Forsøksvirksomhet innenfor Hirkjølen forsøksområde.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

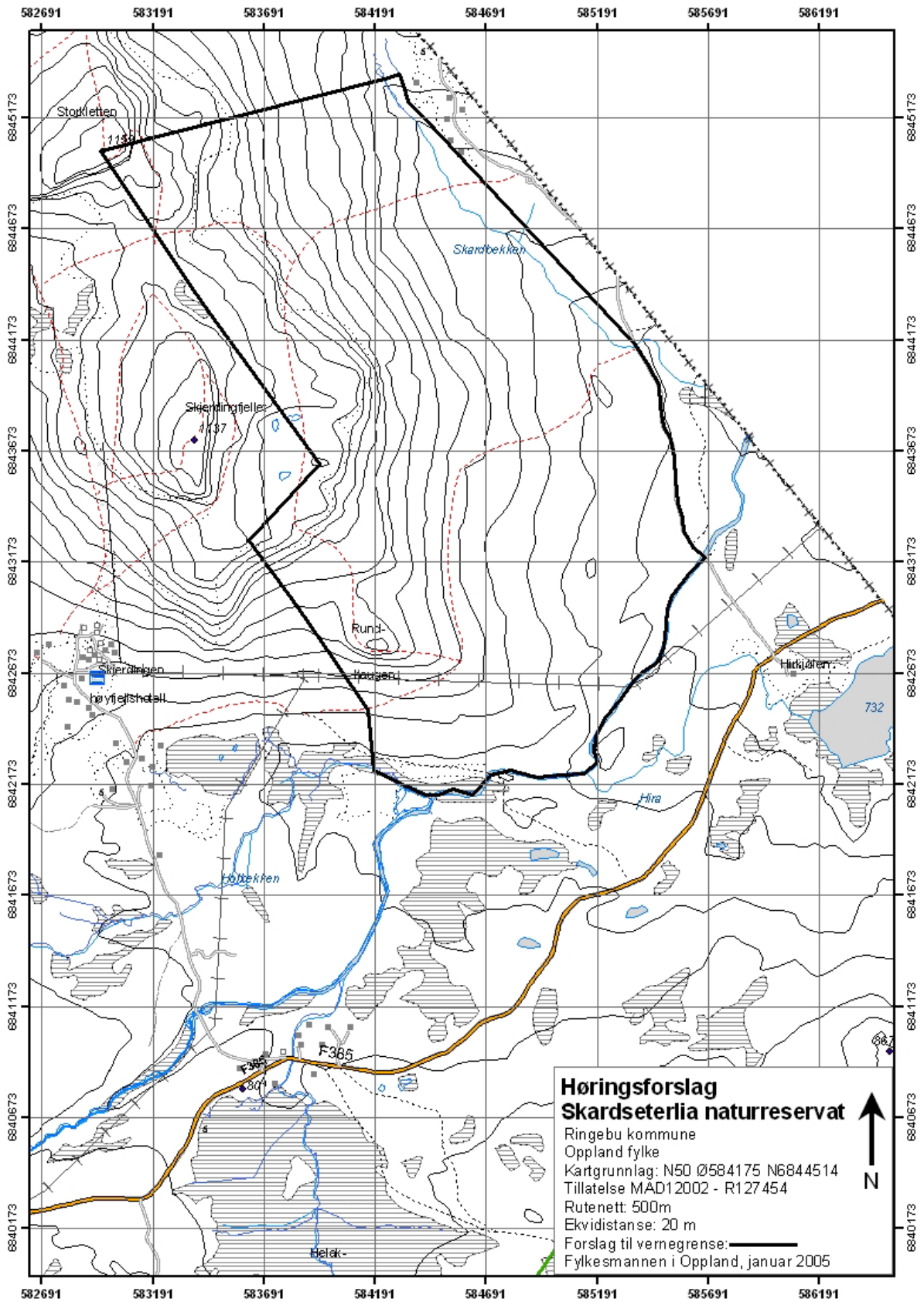
Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskrift.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Lokalitet 2:

KOMMUNE:

FYLKE:

KARTBLAD M711:

UTM-KOORDINATER:

VERNEKATEGORI:

AREAL:

HØYDE OVER HAVET:

BERØRTE EIENDOMMER:

Imsdalen

Ringeby

Oppland

1818 II Imsdalen

32VNP 870 270

45750 daa

600 - 1190

125/1,2, 127/1, 127/2, 127/3, 194/1 og 197/1

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Området består av tre delområder; *Åsdalen*, *Samdalen-Orma* og *Imssjøene Øst*. Området som helhet ligger i Imsdalen, øst i Ringeby kommune på grensa mot Hedmark fylke. Den v-formede *Åsdalen* drenerer ut i Nordre Imssjøen som ligger i de øvre deler av dalføret. *Samdalen-Orma* kommer fra snauffjellsområdene i vest og ned tre fjellskogdaler til Søre Imssjøen. Øvre delene av dalene er åpne og vide, med store flater med mye bjørkeskog. Mot Søndre Imssjøen faller dalene trangere og brattere, og danner bekkekløfter. Området har mest gran. På østsiden av Søre og Nordre Imssjøen stiger vestvente bratte lier opp mot grensa til Hedmark. Området er sterkt furudominert. Deler har spredt og manglende tresetting med innslag av store steinurer. Bekkekløftene i Nordre og Søndre Skådalen er rikere og fuktigere. Langs Skakkbekken er det lite produktiv bærlyngskog. Høgdegradienten i området er stor.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Skogen i området er preget av stor variasjon i skogtyper og i påvirkning. De nedre deler av *Åsdalen* har størst påvirkning med en gradient fra relativt ung gran- og furuskog til en mer kompakt granskog i aldersfase mot der dalen snevrer seg sammen. Forekomsten av død ved i dette området er sparsomt. Forekomster av eldre skog tiltar med høyden. Først er det glissen barblandingskog, videre ren furuskog opp mot kanten og deretter begynner bjørkebeltet. Lengre sør opp mot fjellet kommer det inn et parti med svært gammel granskog som nærmest kan klassifiseres som urskog. Skogen står i et søkk som er vendt sørøst. Det er mye død ved i alle nedbrytningsfaser. De indre deler av verneforslaget vest for *Åsdalstangen* og *Styggedalen* bærer preg av seteraktiviteten som er bedrevet i dalen (åpen skog). Den sørvendte lia i *Åsdalen* bærer preg av en del eldre gran, og det er mye død ved i alle nedbrytningsfaser. Videre vestover blir skogen noe mer glissen og med mange mindre felt som er åpne.

Området *Samdalen-Orma* er det området i Imsdalen med minst påvirkningsgrad. Dominerende skogtyper er gran- og furuskog. Det er til dels store innslag av bjørk, og i *Samdalen* finnes annet lauv. Det aller meste av skogen er i aldersfase, til dels også oppløsnings- og bledningsfase. Særlig er skogen i lia vest for Søre Imssjøen gammel med tiltakende urskogsspreg jo lengre vekk fra den gamle setra *Mikkelslåa* en kommer. Også i *Samdalen* og langs *Samtjønnbekken* forekommer store arealer med lite påvirket skog. Trærne har store dimensjoner. I disse områdene er det mye død ved i alle nedbrytningsfaser. I nærheten av *Mikkelslåa* er skogen mer påvirket. Både kontinuiteten i død ved og i kronesjiktet er trolig høy. Brannspor finnes på høgstubber av furu spredt i området etter brann for lenge siden.

Innen *Imssjøene Øst* varierer påvirkningsgraden betydelig. Der det er lite stein og samtidig produktiv bærlyngmark har det vært en del hogst. Mye av skogen er i aldersfase og er homogen. Det er lite gamle trær og svært lite gadd og læger. Andre steder har større innslag av disse elementene, men den døde veden er hovedsakelig kapp og topper etter hogst for lenge siden. Rundt *Skakkbekken* står furu med høy alder. Her er det god dimensjons- og aldersspredning. Her er mange trær 400- 500 år, det er mye gadd og store mengder læger i alle nedbrytningsstadier. Furuskogen er generelt sterkt brannpreget. Det er rikelig med gamle brannspor på gadd, læger og til dels levende trær. En del av skogen omkring *Skakkbekken* og i en spesiell spylerebbe på sørsiden av kløfta er tilnærmet urskog av furu. Mot *Imsoskampen* er det mer topografisk og vegetasjonsmessig variasjon, og det er mer påvirket.

VERNEINTERESSER:

I *Åsdalen* en del skog påvirket, men også med innslag av felter med gammel og lite påvirket skog. I den vestre delen av dalen har det vært en del beiteaktivitet noe som har gitt seg utslag i en del åpen

skog og dermed lite nøkkelementer. Verdien til arter som krever kontinuitet av død ved og gammelskog generelt er likevel tilstede der det er slike forhold. Området er preget av både en soleksponert side og en mer skyggefull bakli. *Imssjøene Øst* er et relativt stort og meget godt arrondert naturskogsområde dominert av furu, som omfatter hele gradienten fra innsjø til snaufjell. Området har arealer med gammel furuskog som trolig har fungert som refugier for artsmangfoldet. Betydelige deler omkring Skakkbekken har urskogspreg. Furskog i så lite påvirket tilstand som dette er svært sjelden. Her inngår også granskog med store verdier, inkludert funn av den direkte truede arten urskogskjuka. Av mer spesielle kvaliteter har partier omkring innløpselva til Nordre Imssjøen interessante flommarkspartier som er sterkt beverpåvirket. Innløpet har også trolig viktig funksjon for vannfugl. Området *Samdalen-Orma* har fjellnaturskogkvaliteter som i Sør-Norge ellers bare er kjent fra Ormtjernkampen og Gutulia. Deler av skogen har urskogspreg. Soppfloraen knyttet til dødt trevirke er svært rik. Flere lavararter knyttet til naturskog og urskog ble funnet. Det er funnet 15 sopp- og lavararter som er med på rødlista over trua og sårbare arter. Flere av artene stiller krav til høyeste skogkontinuitet. Områdets arrondering er god med gradienter fra innsjø og opp på snaufjellet. Området inkluderer tre nedbørfelt.

Området er undersøkt av Siste Sjanse sommeren 2004 og er vurdert i rapporteringen som et område med både regional verneverdi (*Åsdalen***), nasjonal verneverdi (*Imssjøene Øst****) og nasjonalt svært verneverdig (*Samdalen-Orma*****). I forhold til mangelanalysen fanger området opp både større forekomster av gammelskog under naturlig dynamikk, intakte og sammenhengende store skogområder og store og viktige forekomster av rødlistearter.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et forholdsvis urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en særskilt vitenskapelig betydning fordi det er stort, godt arrondert, omfatter flere fjellskogdaler med nær intakte nedbørfelt og har store naturfaglige variasjoner. Området er egenartet fordi det stedvis har en meget god kontinuitet i død ved og meget store forekomster av sjeldne og sårbare arter og betydelige arealer har urskogpreg.

ANDRE INTERESSER:

Størstedelen av området ligger i Imsdalen statsallmenning. Deler av områdene har vanskelige driftsforhold. Langs Imsdalsvegen er det brukbare forhold for skogbruk. De viktigste av disse arealene er holdt utenfor verneforslaget.

TEKNISKE INNGREP:

Imsdalsvegen går gjennom deler av området. Det er også vei opp til Ormsetra. Det er for øvrig hytter ved Mikkelslåa og sør for Søre Imssjøen og naust ved søre Imssjøen.

PLANSTATUS:

Området er vist som landbruk, natur og friluftsområde (LNF) i kommuneplanen.

MERKNADER:

Området Imsdalen kan ses på som tre delområder som hver for seg kunne bli foreslått vernet. Det blir imidlertid vurdert som svært viktig å knytte disse delområdene sammen i ett stort område. På sikt vil dette kunne øke verneverdiene betydelig. Samtidig får en med naturtyper i dalbunnen som er viktige for bevaring av det biologiske mangfoldet og som øker naturtypespekteret og verneverdiene. En del av området, Samdalen, ble vurdert for vern i forbindelse med verneplan for barskog i Øst-Norge, fase II.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Imsdalen statsallmenning er på ca. 9 100 daa produktiv skog med en total kubikkmasse (1995) på ca. 51 000 m³. Produktivt skogareal innenfor foreslått verneområde er ca. 7 200 daa med en kubikkmasse i hht. skogtakst fra 1995 på ca. 42 000 m³ (herav ca. 2 % lauv) og andelen hogstklasse IV og V på ca. 82 %.

UTKAST
FORSKRIFT OM VERNEPLAN FOR STATSKOG SFs GRUNN.
FREDNING AV IMSDALEN NATURRESERVAT I RINGEBU
KOMMUNE, OPPLAND FYLKE

Fastsatt ved kgl. res. av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Det fredete området berører følgende gnr./bnr.: 125/1,2, 127/1, 127/2, 127/3, 194/1 og 197/1 i Ringeby kommune. Reservatet dekker et totalareal på 45750 daa.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokkdatert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Forskriften med kart oppbevares i Ringeby kommune, hos Fylkesmannen i Oppland, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med fredningen er å bevare et forholdsvis urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en særskilt vitenskapelig betydning fordi det er stort, godt arrondert, omfatter flere fjellskogdaler med nær intakte nedbørfelt og har store naturfaglige variasjoner. Området er egenartet fordi det stedvis har en meget god kontinuitet i død ved og meget store forekomster av sjeldne og sårbare arter, i tillegg til at betydelige arealer har urskogpreg.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke fullstendig.
4. Motorferdsel er forbudt. Start og landing med luftfartøy er forbudt.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdsele i hele eller deler av naturreservatet.

7. Bruk av sykkel og hest og kjerre, samt ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4. Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for :

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4 er ikke til hinder for:

2. Motorisert ferdsel på Imsdalsvegen og vegen til Ormsetrene.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-3 er ikke til hinder for :

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Bruk av hest for uttransport av felt storvilt og i forbindelse med tillatt landbruksvirksomhet.
7. Beiting. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift regulere beitetrykket i hele eller deler av reservatet.
8. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
9. Vedlikehold av eksisterende bygninger, gjerder og klopper/bruer og Imsdalsvegen og vegen til Ormsetrene til dagens standard.

§ 5. Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndighetene kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktiviteter etter
§ 4 nr 1. øvingskjøring.
§ 4 nr 9. vedlikehold av veger, bygninger, gjerder og klopper/bruer.
§ 5 nr 3. hogst av etablerte plantefelt.
§ 5 nr 6. oppsetting av gjerder.
2. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
3. Hogst av etablerte plantefelt.
4. Rydding, herunder slått, og hogst av vegetasjon rundt eksisterende hytter og hogst av ved til disse hyttene.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.

6. Oppsetting av gjerder i forbindelse med beiting.
7. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
8. Uttransport av felt storvilt med lett terrenggående kjøretøy som ikke setter varige spor.
9. Opplag av båter.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskrift.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Lokalitet 3:

KOMMUNE:

FYLKE:

KARTBLAD M711:

UTM-KOORDINATER:

VERNEKATEGORI:

AREAL:

HØYDE OVER HAVET:

BERØRTE EIENDOMMER:

Koloberget

Sel

Oppland

1718 III Skåbu

32VNP 300 400

**

800 daa

470-825

329/1

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Koloberget ligger på østsiden av Gudbrandsdalen rett nordøst for samløpet mellom Sjoa og Lågen. Området består av en markert nordvest til sørøst gående rygg med et relativt flatt topparti. Mot øst heller lia slakt mot Kolodokka. I Fagerlie i vest heller terrenget stupbratt ned mot dalbunnen og danner en jevn sørvestvendt bratt skråning med en mengde bergvegger og store steinblokker. Berggrunnen domineres av fattig sandstein med årer av kalk som kommer inn langs kommunegrensa over Kolodokka og videre sørover over toppen av Koloberget.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Toppen av Koloberget er dominert av eldre furuskog i aldersfase. Furutrær på rundt 300 år finnes spredt. På mer produktiv bærlyngskog nord for toppområdet er skogen noe yngre og mer ensartet enn på det skrinne toppartiet. Det er ikke uvanlig med furuer på 45 cm i diameter i området. Området er noe preget av tidligere hogst, og det er lite død ved i området. Det er også innslag av osp, bjørk og selje. Det er funnet en del interessante lavararter i området. Disse vokser hovedsaklig på bergvegger og på steinblokker. En rødlisteart er registrert.

VERNEINTERESSER:

Koloberget har naturkvaliteter knyttet til eldre furuskog, rik vegetasjon og rik lavflora på berg. Det er påvist flere krevende lavararter i Fagerlie og lavfloraen er på enkelte bergvegger meget rik. Rik lavflora på berg er et typisk element for lisdene i denne delen av Gudbrandsdalen. Få områder av denne typen er fanget opp i verneområder tidligere og Koloberget kan bli et viktig supplement for å sikre disse verdiene. Koloberget vil likevel ikke fange opp mangler ved tidligere barskogvern slik dette er definert i forbindelse med mangelanalsen. Arronderingen av Koloberget er ikke optimal og arealet er lite, noe som trekker verdien noe ned. Det er Siste Sjanse som har registrert Koloberget, og området er blitt vurdert til å ha en regional verneverdi, vernekategori **.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et forholdsvis urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en særskilt vitenskapelig betydning fordi det har en rik lavflora på berg. Området har i tillegg rik vegetasjon og gammel furuskog.

ANDRE INTERESSER:

Området er en del av Nordre Koloen statsallmenning.

TEKNISKE INNGREP:

Det ligger en fjernsyns-/radio-/mobilmast i området og denne har en strømlinje som går rett ned til Fagerli. Under denne er det flere steder ryddet bort skog. Det går også en traktorveg ca. 200 m inn i området langs grensa i nordvest.

PLANSTATUS:

Området er vist som landbruk, natur og friluftsområde (LNF) i kommuneplanen.

MERKNADER:

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Produktiv skog i hele allmenningen er ca. 6152 daa med en stående kubikkmasse på ca. 51600 m³. Innenfor forslagsområdet står det en kubikkmasse på ca. 8000 m³, og årlig hogstkvantum er beregnet til ca. 110 m³. Berørt areal utgjør ca. 10,5 % av den produktive skogen. De bratteste partiene (ca. 1/3 av berørt areal) forutsetter drift med taubane.

UTKAST
FORSKRIFT OM VERNEPLAN FOR STATSKOG SFs GRUNN.
FREDNING AV KOLOBERGET NATURRESERVAT I SEL
KOMMUNE, OPPLAND FYLKE

Fastsatt ved kgl. res. av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Det fredete området berører gnr./bnr. 329/1 i Sel kommune. Reservatet dekker et totalareal på 800 daa.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokkdatert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Forskriften med kart oppbevares i Sel kommune, hos Fylkesmannen i Oppland, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med fredningen er å bevare et forholdsvis urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en særskilt vitenskapelig betydning fordi det har en rik lavflora på berg i et naturmiljø med gammel furuskog og rik vegetasjon.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke fullstendig.
4. Motorferdsel er forbudt. Start og landing med luftfartøy er forbudt.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdsele i hele eller deler av naturreservatet.

7. Bruk av sykkel og hest og kjerre, samt ridning utenom eksisterende traktorveger er forbudt.

§ 4. Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for :

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-3 er ikke til hinder for :

2. Sanking av bær og matsopp.
3. Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk.
4. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
5. Bruk av hest for uttransport av felt storvilt og i forbindelse med tillatt landbruksvirksomhet.
6. Beiting. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift regulere beitetrykket i hele eller deler av reservatet.
7. Vedlikehold av eksisterende radiomast med tilhørende anlegg.
8. a) Drift og vedlikehold av eksisterende energi- og kraftanlegg. Bruk av motorisert transport krever særskilt tillatelse jf. § 5, nr 1.
b) Nødvendig istandsetting ved akutt utfall. Ved bruk av motorisert transport skal det i etterkant sendes melding til forvaltningsmyndigheten.
c) Oppgradering/fornyelse av kraftledninger for heving av spenningsnivå og økning av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlige fysiske endringer i forhold til fredningsformålet. Bruk av motorisert transport krever særskilt tillatelse jf. § 5 nr. 1.

§ 5. Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndighetene kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktiviteter etter
§ 4 nr 1. øvingskjøring.
§ 4 nr 7. vedlikehold av radiomast mv.
§ 4 nr 8 a og 8 c. drift og vedlikehold av eksisterende kraftledning og oppgradering/fornyelse av denne.
§ 5 nr 3. rydding/hogst av vegetasjon rundt radiomast mv.
2. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
3. Rydding og hogst av vegetasjon rundt eksisterende radiomast med tilhørende anlegg, herunder anlegg for strømtilførsel.
4. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.

5. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
6. Uttransport av felt storvilt med lett terrenggående kjøretøy som ikke setter varige spor.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

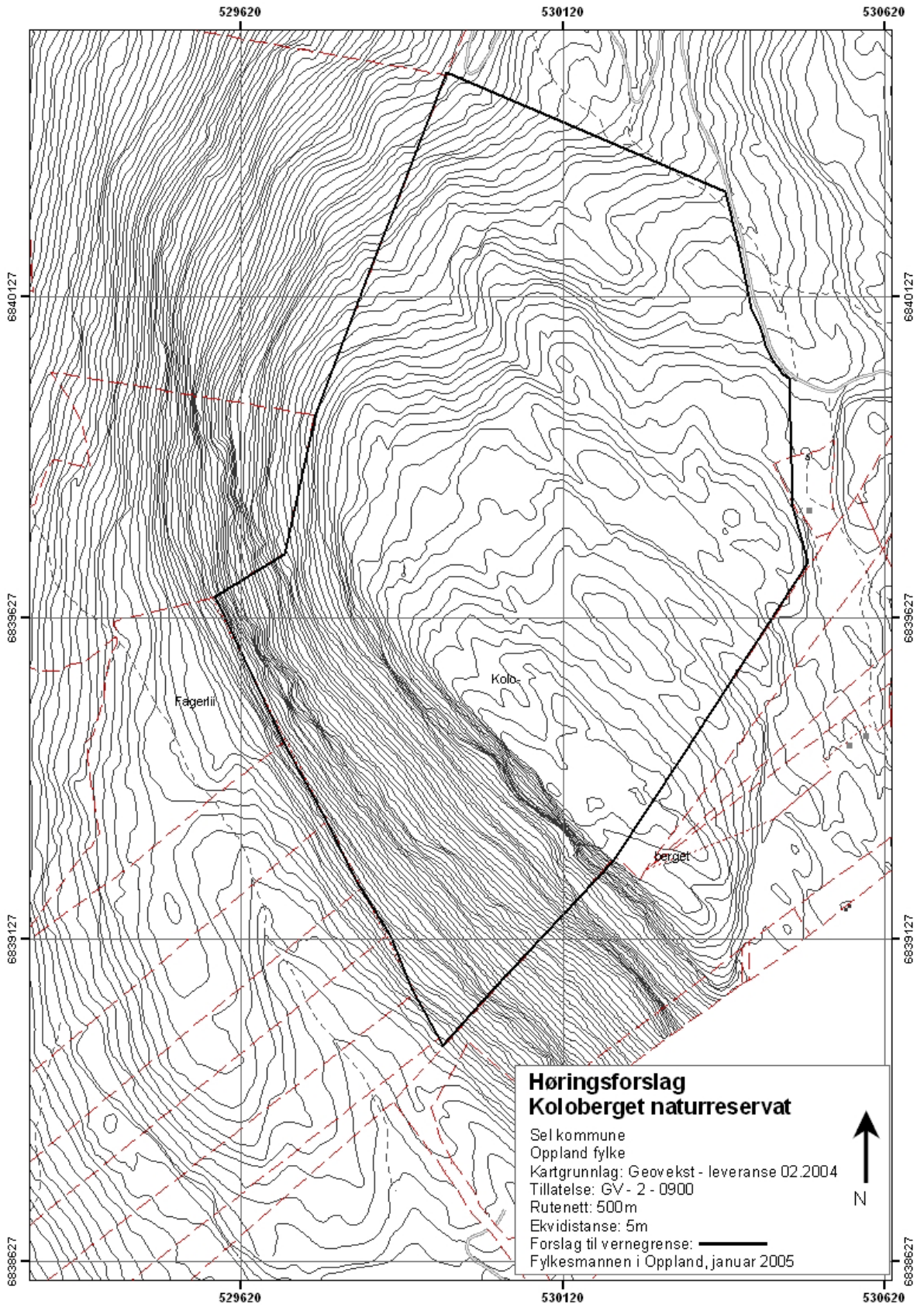
Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskrift.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Høringsforslag
Koloberget naturreservat
 Sel kommune
 Oppland fylke
 Kartgrunnlag: Geovekst - leveranse 02.2004
 Tillatelse: GV - 2 - 0900
 Rutenett: 500m
 Ekvidistans: 5m
 Forslag til vernegrense:
 Fylkesmannen i Oppland, januar 2005

LOKALITET 4:	Saltstutlia
KOMMUNE:	Nordre Land
FYLKE:	Oppland
KARTBLAD M711:	1817 III Follebu
UTM-KOORDINATER:	32VNP 550 750
VERNEKATEGORI:	**
AREAL:	11900 daa
HØYDE OVER HAVET:	700 - 1015
BERØRTE EIENDOMMER:	111/1

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Området ligger rett øst for utløpet av Dokkfloyvatnet, og utgjør et slakt, bølgende platå med rolig topografi som faller slakt sørover fra Torpvassfjellet via noe brattere skråninger i sør og videre ned til Dokka-elva sør for området. Mot sørøst smalner området av, delvis topografisk betinget, og delvis pga. at statsskogen smalner mot omkringliggende privatskoger, som delvis stikker som kiler inn i statsskogen. Landskapet preges av bølgende granskoger avbrutt av fattigmyr og noen mindre tjern.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Skogfase og påvirkningsgrad er generelt svært homogen. Sein optimalfase dominerer, men mindre arealer høyest i terrenget er i aldersfase. En temmelig kompakt, svakt til moderat flersjiktet og med et relativt homogent, men ganske storvokst skogbilde er typisk. Gadd, læger og gamle trær er i hovedsak mangelvare. Humid lokalklima (*tåkebelteskog*) og kompakt skog medfører et stabilt og fuktig skogsklima, og store mengder skjeggglav, særlig gubbeskjegg, er et karaktertrekk for store deler av skogen. Bekkekløfta Lauielva skiller seg ut som et verdifulle kjerneområde. Liene på lavere nivåer er stort sett svært hardt påvirket av bestandsskogbruk og flatehogst.

VERNEINTERESSER:

Området har klare verdier som et stort, sammenhengende område med naturskog av kompakt granskog, og er representativt for de store humide åstraktene ved Mjøsa. Skogen er virkesrik med ganske stor kubikkmasse, selv om boniteten stort sett er lav. Klimaet er humid, og skogen har tydelig fuktig preg med store mengder skjeggglav. Området er på over 10 km². I forhold til mangelanalysen fanger området opp intakte og sammenhengende store skogområder og delvis større forekomster av gammelskog under naturlig dynamikk. Det er Siste Sjanse som har registrert Saltstutlia, og området er blitt vurdert til å ha en regional verneverdi, vernekategori **.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et nokså urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en spesiell verdi fordi det er relativt stort og forholdsvis lite berørt av nyere tids hogstpåvirkning.

ANDRE INTERESSER:

Området er ren statsskogeieendom. Innenfor området har det vært hogd årlig de siste ca. 25 år. Dette gjelder særlig i sørøst og sør.

TEKNISKE INNGREP:

Det er to hytter mellom de to Torpevatna. Det går en skogsbilvei inn i området ved Gravskardbekken.

PLANSTATUS:

Området er vist som landbruk, natur og friluftsområde (LNF) i kommuneplanen. Området grenser i sørvest inn til et område som i kommuneplanen er vist som utbyggingsområde (hytter).

MERKNADER:

Ut fra verneverdier, hogstpåvirkning, vegbygging og arrondering er det tvil om arealer i sørøst og sør bør være med innenfor et eventuelt verneområde. Vi ønsker spesielt synspunkter på dette under

høringa. Dersom det blir hytteutbygging utenfor området i sørvest, bør det være mulig å legge til rette for skiløyper inn i området.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Ca. 87 % av eiendommen (Saltstutlia SF) blir foreslått vernet. Hele eiendommen består av ca. 8 000 daa produktiv skog. Stående kubikkmasse er ca. 48 000 m³ og av dette er ca. 44 000 m³ i hogstklasse V.

UTKAST
FORSKRIFT OM VERNEPLAN FOR STATSKOG SFs GRUNN.
FREDNING AV SALTSTUTLIA NATURRESERVAT I NORDRE LAND
KOMMUNE, OPPLAND FYLKE

Fastsatt ved kgl. res. av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Det fredete området berører gnr./bnr. 111/1 i Nordre Land kommune. Reservatet dekker et totalareal på 11900 daa.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokkdatert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Forskriften med kart oppbevares i Nordre Land kommune, hos Fylkesmannen i Oppland, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med fredningen er å bevare et forholdsvis urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en spesiell verdi fordi det er relativt stort og lite berørt av nyere tids hogstpåvirkning.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke fullstendig.
4. Motorferdsel til lands og til vanns er forbudt. Start og landing med luftfartøy er forbudt.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdsele i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel og hest og kjerre, samt ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4. Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for :

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-3 er ikke til hinder for :

2. Sanking av bær og matsopp.
3. Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk.
4. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
5. Bruk av hest for uttransport av felt storvilt og i forbindelse med tillatt landbruksvirksomhet.
6. Beiting. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift regulere beitetrykket i hele eller deler av reservatet.
7. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av eksisterende hytter og klopper.

§ 5. Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndighetene kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktiviteter etter
§ 4 nr 1. øvingskjøring.
§ 4 nr 8. vedlikehold av hytter.
§ 5 nr 3. oppkjøring av skiløype.
§ 5 nr 5. hogst av etablerte plantefelt.
2. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
3. Etablering av nye skiløyper og oppkjøring av disse med prepareringsmaskin.
4. Vedlikehold av og motorisert ferdsel på Gravskardvegen.
5. Hogst av etablerte plantefelt.
6. Rydding og hogst av vegetasjon rundt eksisterende hytter og hogst av ved til disse hyttene.
7. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
8. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.

9. Uttransport av felt storvilt med lett terrenggående kjøretøy som ikkje setter varige spor.
10. Opplag av båter.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

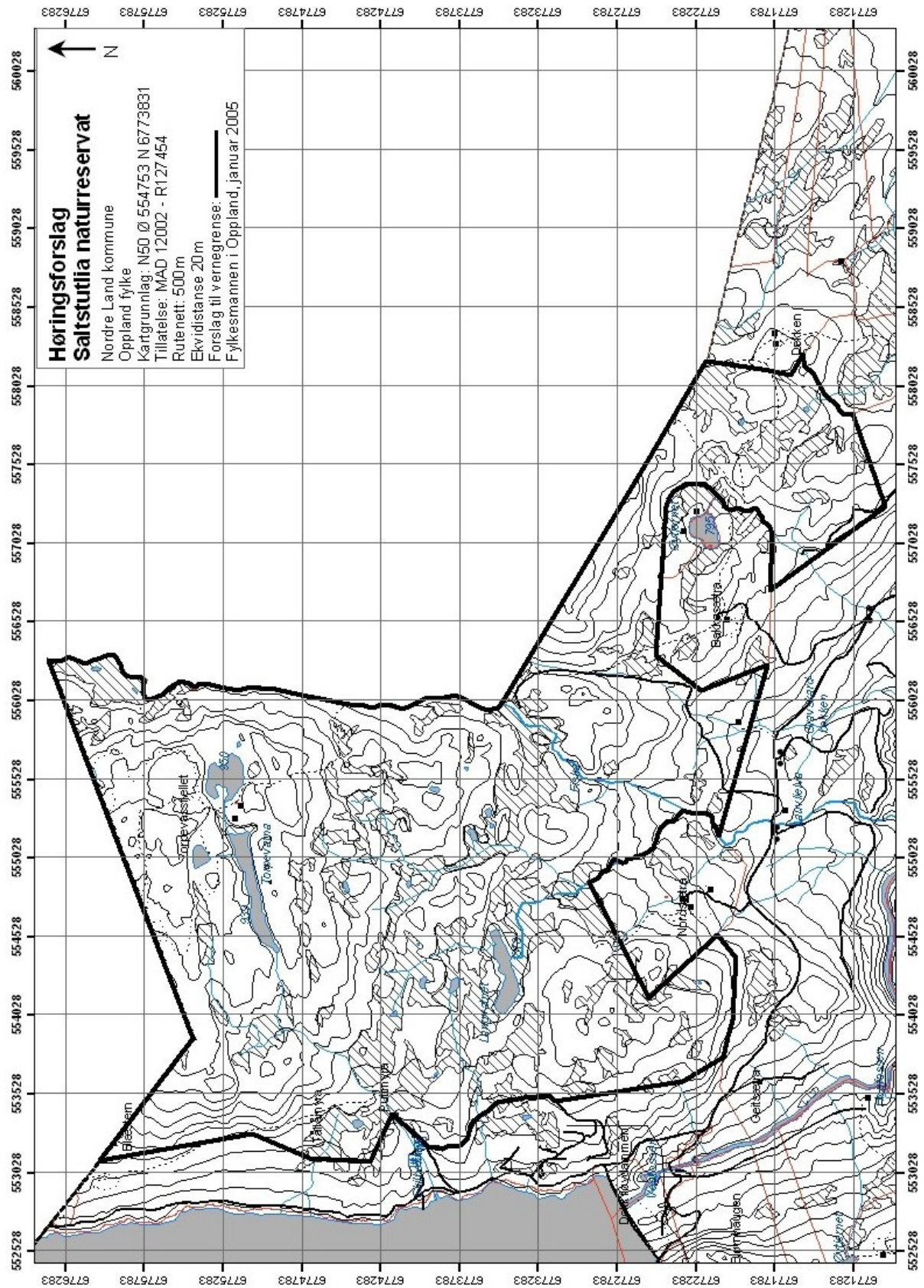
Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskrift.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

LOKALITET 5:	Grøtåshaugen (Djupåa utvidelse)
KOMMUNE:	Gausdal
FYLKE:	Oppland
KARTBLAD M711:	1817 III Follebu
UTM-KOORDINATER:	32VNP 590 790
VERNEKATEGORI:	***
AREAL:	14000 daa
HØYDE OVER HAVET:	800-1020
BERØRTE EIENDOMMER:	238/1

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Arealet ligger helt sør i Gausdal mot grensa til Lillehammer Vestfjell og helt øst på det store fjell- og fjellskogsplatået mellom Fagernes og Lillehammer, like sør for hovedveien mellom disse. Like øst for området stuper bratte lier ned mot Auggedalen, mens Dokkfløyvannet ligger et par km vest for området.

Området utgjør en langstrakt forsenkning fra nordvest til sørøst, hvor store myrer utgjør en viktig arealandel. Nordlige halvdel utgjør for en stor del nedbørfeltet til Djupåa. Herfjellområdet danner her naturlig grense mot vest, mens grense i øst følger vestre del av en rygg mot Auggedalen. Djupåa naturreservat har en langstrakt form på tvers av det mye større arealet som foreslås utvidet, og disse grenser til hverandre over en strekning på ca 1 km. Nærmest eksisterende reservat er verneforslaget preget av store myrer og flere tilførselsbekker til Djupåa. Sør for dette området går myrplataene i verneforslaget nærmest direkte over i de bratte liene ut mot Auggedal, mens helt i sør stiger Grøtåshaugen opp som et markert kolleparti i den østlige delen. Berggrunnen består av polymikt konglomerat, samt i vest omdannede sedimentære bergarter av kambrisk til underordovicisk (og stedvis usikker) alder.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Generelt domineres området av blåbær- og småbregnegranskog. For øvrig er høgstaudegranskog rikelig representert i søkk og myrkanter (overgang mot rik sumpskog). Det er store myrarealer med alle de vanlige østlandsmyrtyper representert og med store arealer rikmyr. Området har også rikelig med næringsrike kilder, hvor det også vokser en del fjellplanter. Granskog er helt dominerende. Området befinner seg i en region hvor fjellbjørkeskogen kan være nærmest fraværende. Bjørk og einer er imidlertid vanlige i området. Det ble ikke observert større forekomster av store lauvtrær. Mosaikken mellom skog og myr(/kilder) gir stor vegetasjonsvariasjon. Rike vegetasjonstyper er først og fremst konsentrert til sig og konkave terrengformer i skog, samt i myrkanter og på fuktige myrflater. Det er god sjiktning, særlig der det er lang tid siden plukkhogst. Et typisk trekk er små glenner med naturlig foryngelse. Dødvedmengden varierer fra sparsom til rikelig; det siste særlig i kjerneområdene. Kontinuiteten er god i kjerneområdene, men det er større eller mindre tendenser til at stokker med midlere nedbrytningsgrader er underrepresentert. I en del områder som er tydelig plukkhogd langt fram i tid, er det lav grad av kontinuitet, og det er død ved mest i form av ferskere stokker. Området mangler helt nyere tids flatehogster. Alle deler har imidlertid spor etter tidligere tiders plukkhogster, men med stor variasjon fra inngrep langt fram mot flateskogbrukets inntreden til skoger som har fått ligge uberørt lenge og med spor etter stubber som er svært gamle.

VERNEINTERESSER:

Området er representativt for fjellskog på til dels rikere eokambriske bergarter i indre deler av Østlandet, i en region hvor grana danner skoggrensa og store myrer er representert. Sjeldenhet er særlig knyttet til utforminger av kilde, rikmyr og bergvegg-/fossesprutvegetasjon, de sistnevnte i nærområdet til Djupåa naturreservat. Verdien styrkes av at området er relativt stort. Området har naturskogpreg, og med kjerner hvor kontinuitetsarter er godt representert. Signalarter er ellers representert spredt utover området. Området vil med sin konsentrasjon av rødlistearter kunne bidra til å dekke mangler ved dagens skogvern. Området er registrert av NINA og har fått nasjonal verneverdi, vernekategori ***.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et forholdsvis urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en særskilt vitenskapelig betydning fordi det er stort, godt arrondert og med stor variasjon i vegetasjons-, skog- og naturtyper, bl.a. kilder og rikmyrer. Området er egenartet fordi det stedvis har god kontinuitet i død ved og store forekomster av sjeldne og sårbare arter.

ANDRE INTERESSER:

Området er en del av Gausdal statsallmenning. Allmenningen er nokså mye berørt av tidligere fredninger og det vil bli forslag om ytterligere fredninger i forbindelse med utvidelsen av Ormtjernkampen nasjonalpark. Området grenser inn til Grøtåsetrene i øst og Myra Felleseter i nord. Det går flere skiløyper i området. Det er interesse for utsetting av saltsteiner for husdyr og vilt.

TEKNISKE INNGREP:

Det er ingen skogsbilveier eller traktorveier innenfor arealet, og myrene er ugrøfta. I nordlige halvdel finnes enkelte skiløypetraséer, som går ut fra Astidbekken skisenter ved hovedveien nord for området. Det finnes en hytte og en gapahuk ved Hindalssjøen.

PLANSTATUS:

Området er vist som landbruk, natur og friluftsområde (LNF) i kommuneplanen.

MERKNADER:

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Gausdal statsallmenning har et totalareal på ca. 589 000 daa hvorav ca. 215 000 daa er skogkledt og ca. 134 000 daa ble taksert (produktivt areal) i 1993. Stående taksert kubikkmasse (1993) var ca. 385 000 m³. Innenfor foreslått verneområde er det ca. 5 000 daa produktiv skog med en stående kubikkmasse på ca. 25 000 m³, og der tilnærmet alt er i hogstklasse V.

UTKAST
FORSKRIFT OM VERNEPLAN FOR STATSKOG SFs GRUNN.
FREDNING AV GRØTÅSHAUGEN NATURRESERVAT I GAUSDAL
KOMMUNE, OPPLAND FYLKE

Fastsatt ved kgl. res. av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Det fredete området berører gnr./bnr 238/1 i Gausdal kommune. Reservatet dekker et totalareal på 14000 daa.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokkdatert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Forskriften med kart oppbevares i Gausdal kommune, hos Fylkesmannen i Oppland, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med fredningen er å bevare et forholdsvis urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en særskilt vitenskapelig betydning fordi det er stort, godt arrondert og med stor variasjon i vegetasjons-, skog- og naturtyper, bl.a. kilder og rikmyrer. Området er egenartet fordi det stedvis har god kontinuitet i død ved og store forekomster av sjeldne og sårbare arter.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke fullstendig.
4. Motorferdsel til lands og til vanns er forbudt. Start og landing med luftfartøy er forbudt.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdsele i hele eller deler av naturreservatet.

7. Bruk av sykkel og hest og kjerre, samt ridning er forbudt.

§ 4. Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for :

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-3 er ikke til hinder for :

2. Sanking av bær og matsopp.
3. Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk.
4. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
5. Bruk av hest for uttransport av felt storvilt og i forbindelse med tillatt landbruksvirksomhet.
6. Beiting. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift regulere beitetrykket i hele eller deler av reservatet.
7. Bålbrenning med tørre kvister fra bakken eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av eksisterende bu og gapahuk ved Hindalssjøen.

§ 5. Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndighetene kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktiviteter etter
§ 4 nr 1. øvingskjøring.
§ 4 nr 8. vedlikehold av bu og gapahuk.
§ 5 nr 3. oppkjøring av eksisterende skiløyper.
§ 5 nr 4. etablering og oppkjøring av nye skiløyper.
§ 5 nr 7. oppsetting av gjerder.
2. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
3. Bruk av prepareringsmaskin for oppkjøring av eksisterende skiløyper.
4. Etablering av nye skiløyper og oppkjøring av disse med prepareringsmaskin.
5. Rydding og hogst av vegetasjon rundt eksisterende bu og gapahuk og hogst av ved til disse.
6. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.

7. Oppsetting av gjerder i forbindelse med beiting.
8. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
9. Uttransport av felt storvilt med lett terrenggående kjøretøy som ikke setter varige spor.
10. Opplag av båter.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

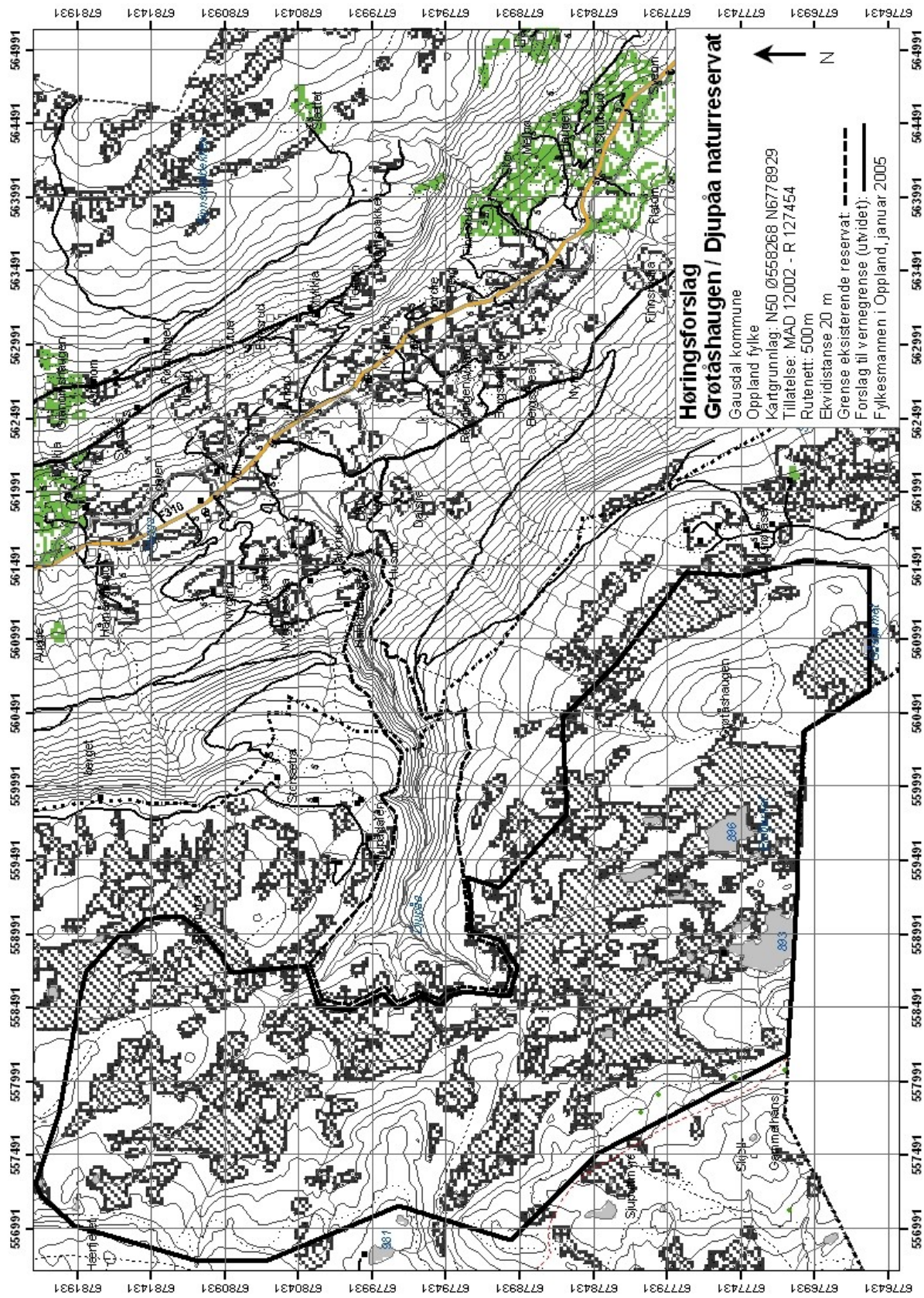
Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskrift.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift av 09.07.1993 om fredning av Djupåa naturreservat.

LOKALITET 6:	Brettingsmoen
KOMMUNE:	Lom
FYLKE:	Oppland
KARTBLAD M711:	1618IV Lom
UTM-KOORDINATER:	32VNP 860 600
VERNEKATEGORI:	**
AREAL:	7500 daa
HØYDE OVER HAVET:	800-1250
BERØRTE EIENDOMMER:	159/1

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Det undersøkte området ligger i indre deler av Finndalen, på nordsiden av elva Finna. Finndalen er en U-formet sidedal som ligger på nordsiden av Ottadalen. Det er overveiende fattig og tørr, svakt kontinental fjellfurskog på Brettingsmoen. På sørsiden er det også furskog, mens det i øst er åpne elvesletter. I nord og vest er det avrundede fjellmassiver mot den østre delen av Reinheimen. Berggrunnen består av granittisk gneis. Dette gir grunnlag for en relativt fattig flora med nøysomme arter som er tolerante for et relativt surt jordsmonn. Som skogsområde avgrenses lokaliteten naturlig mot snaufjell i nord, samt mot snaufjell/seter i vest. Langvarig kulturpåvirkning kombinert med skredaktivitet har gitt ei relativt naturlig avgrensning mot øst. Finna danner en naturlig avgrensning i sør.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Skogen er gjennomgående flersjiktet. I partiene nærmest Sterringi er det en del dårligere sjikting. Dette er nokså ung furskog som trolig er kommet opp etter noe redusert kulturpåvirkning. Innslag av dødt trevirke er gjennomgående dårlig opp mot Brettingi og det er kun spredt med gamle furutrær. Det er på Nordre Brettingsmoen at innslaget av gamle trær og dødt trevirke er størst. Her er det også innslag av grove læger. De fleste av disse er relativt ferske og lite nedbrutt. Fjellfurskogen er relativt åpen, men det er også innslag av sluttet skog. Lauvskogen er mer varierende. Undersøkelsesområdet er relativt upåvirket av nyere inngrep av betydning. Det er derimot et betydelig høyt beitetrykk, i første rekke av storfe. Dette ses best øst for Brettingi og i nedre deler av lisida. Generelt må området ha blitt brukt i skogbrukssammenheng i lang tid, og variasjonen i alder på stubbene og hogstavfall indikerer at det har vært hyppig, men begrenset uttak over lang tid.

VERNEINTERESSER:

Området vurderes som representativt for de tørre, relativt kontinentale og høyereliggende furskogene som opptrer i fjelldalene i nordre deler av Oppland (Gudbrandsdalen og Ottadalen med sidedaler). Området har lite nyere inngrep, og det er en god arrondering på teigen. Det finnes en del gammel furu. Området er undersøkt av Miljøfaglig Utredning og er vurdert i rapporteringen som et område med regional verneverdi, vernekategori **.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et til dels urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystem, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en særlig verdi fordi det er et godt arrondert naturskogområde med furu uten nyere inngrep.

ANDRE INTERESSER:

Området Brettingsmoen er en del av Finndalen statsallmenning. Verneforslaget berører ca. 1/3 av skogarealet i allmenningen.

TEKNISKE INNGREP:

Brettingsmoen er lite preget av tekniske inngrep. Det er satt opp en gangbru over elva Finna.

PLANSTATUS:

Området er vist som landbruk, natur og friluftsområde (LNF) i kommuneplanen.

MERKNADER:

Brettingsmoen ligger innenfor forslag til Finndalen landskapsvernområde og grenser inntil forslag til Reinheimen nasjonalpark som alternativt også er foreslått som landskapsvernområde i Nasjonalparkplanen. Dersom skogverninteressene i Brettingsmoen skal tas vare på ved bruk av naturvernloven, er verneformen landskapsvernområde uaktuell. Derimot kan både verneformen naturreservat og del av Reinheimen nasjonalpark være aktuell. Verneforslaget for Brettingsmoen fremmes derfor i denne verneplanen i to alternativer, eget naturreservat og utvidelse av forslag til Reinheimen nasjonalpark. I tillegg til en egen forskrift tilpasset verneformen naturreservat følger derfor også forslaget til forskrift for Reinheimen nasjonalpark. I høringa ber vi derfor spesielt om synspunkter på verneformen.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Finndalen statsallmenning er på ca. 10 700 daa produktiv skog med en total kubikkmasse på ca. 60 100 m³ i hht. skogtakst fra 1994. Innenfor verneforslaget er det ca. 2 295 daa produktiv skog med en stående kubikkmasse (1994) på ca. 10 800 m³ (herav ca. 68 % lauv), alt i hogstklasse IV og V.

UTKAST
FORSKRIFT OM VERNEPLAN FOR STATSKOG SFs GRUNN.
FREDING AV BRETTINGSMOEN NATURRESERVAT I LOM
KOMMUNE, OPPLAND FYLKE

Fastsett ved kgl. res. av i medhald av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremma av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensing

Det freda området omfattar gnr./bnr. 159/1 i Lom kommune. Reservatet dekker eit totalareal på 7500 daa.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokkdatert Miljøverndepartementet. De nøyaktige grensene for reservatet skal merkast i marka. Knekkpunkta skal koordinatfestast. Forskrifta med kart vert oppbevarte i Lom kommune, hos Fylkesmannen i Oppland, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Føremål

Føremålet med fredinga er å take vare på eit til dels urørt naturområde med sitt biologiske mangfald i form av naturtypar, økosystem, artar og naturlege økologiske prosessar. Området har ein særskilt verdi fordi det er eit godt arrondert naturskogområde med furu utan nyare inngrep.

§ 3 Vernereglar

For naturreservatet gjeld følgjande reglar:

1. Vegetasjonen, under dette daude buskar og tre, er freda mot skade og øydelegging. Det er forbode å fjerne planter eller plantedelar frå reservatet. Nye planteartar må ikkje innførast. Planting eller såing er ikkje tillate.
2. Dyrelivet, under dette reirplassar og hi, er freda mot skade og øydelegging. Utsetting av dyr er ikkje tillate.
3. Det må ikkje setjast i verk tiltak som kan endre naturmiljøet, som t.d. oppføring av bygningar, anlegg og faste innretningar, fråsetting av campingvogner, brakker o.l., opplag av båtar, framføring av luftleidningar, jordkablar og kloakkleidningar, bygging av vegar, drenering og anna form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forureiningstilførsler, attlegging av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske plantevernmidde. Forsøpling er forbode. Opplistinga er ikkje uttømmende.
4. Motorisert ferdsle er forbode. Start og landing med luftfartøy er forbode.
5. Bruk av naturreservatet til telteirar, idrettsarrangement eller andre større arrangement er forbode.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av omsyn til fredingsføremålet ved forskrift forby eller regulere ferdsle i heile eller delar av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel og hest og kjerre, samt riding er forbode.

§ 4. Generelle unntak

Reglane i § 3 er ikkje til hinder for :

1. Gjennomføring av militær operativ verksemd og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsverksemd, samt gjennomføring av skjøtsel og forvaltning som er bestemt av forvaltningsstyresmakta.

Reglane i § 3, nr 1-3 er ikkje til hinder for :

2. Sanking av bær og matsopp.
3. Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldande lovverk.
4. Beiting. Direktoratet for naturforvaltning kan av omsyn til fredingsføremålet ved forskrift regulere beitetrykket i heile eller delar av reservatet.
5. Bålbrenning med tørre kvister frå bakken eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldande lovverk.
6. Vedlikehald av eksisterande bru over Finna.

§ 5. Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsstyresmakta kan etter søknad gje løyve til:

1. Nødvendig motorferdsle i samband med aktivitetar etter § 4 nr 1. øvingskjøring.
§ 4 nr 6. vedlikehald av bru
§ 5 nr 4. oppsetting av gjerde.
2. Merking, rydding og vedlikehald av eksisterande stigar, løyper og gamle ferdsselsvegar.
3. Avgrensa bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
4. Oppsetting av gjerde i samband med beiting.
5. Tiltak i samband med forvaltning av vilt og fisk.
6. Uttransport av felt storvilt med lett terrenggående kjøretøy som ikkje setter varige spor.

§ 6 Generelle dispensasjonsreglar

Forvaltningsstyresmakta kan gjere unntak frå forskrifta når føremålet med fredinga krev det, samt for vitskapelege undersøkingar, arbeid av vesentleg samfunnsmessig verdi og i spesielle tilfelle dersom det ikkje strir mot føremålet med fredinga.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsstyresmakta, eller den forvaltningsstyresmakta bestemmer, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremje fredingsføremålet. Det kan utarbeidast forvaltningsplan som kan innehalde nærmare retningsliner for gjennomføring av skjøtsel.

§ 8 Forvaltningsmynde

Direktoratet for naturforvaltning fastset kven som skal ha forvaltningsmynde etter denne forskrift.

§ 9 Iverksetjing

Denne forskrifta trer i kraft straks.

Forslag til verneforskrift for Reinheimen nasjonalpark

VERN AV REINHEIMEN NASJONALPARK I RAUMA OG NORDDAL KOMMUNAR I MØRE OG ROMSDAL FYLKE OG VÅGÅ, LOM SKJÅK OG LESJA KOMMUNAR I OPPLAND FYLKE

Fastsett ved kgl. res. avmed heimel i lov om naturvern av 19. juni 1970 nr 63 § 3, jf. § 4 og §§ 21, 22 og 23. Fremma av Miljøverndepartementet.

§ 1 AVGRENSING

Nasjonalparken omfattar følgjande gnr/bnr:

Lesja kommune: 2/2, 2/3, 2/4, 2/5, 2/6, 2/9, 2/10, 2/11, 2/13, 3/1, 3/1, 3/3, 3/4, 3/7, 3/8, 3/9, 3/11, 3/12, 3/13, 3/19, 4/1, 4/2, 4/4, 4/5, 4/6, 4/7, 4/9, 4/14, 4/30, 5/1, 5/2, 5/3, 5/5, 6/1, 7/1, 7/3, 8/1, 8/2, 9/2, 9/3, 9/5, 10/1, 10/3, 10/4, 11/1, 11/2, 11/3, 11/5, 11/9, 11/12, 11/24, 12/1, 12/2, 12/3, 12/4, 12/5, 13/1, 13/2, 14/1, 15/1, 15/2, 16/1, 16/2, 17/1, 17/3, 17/5, 17/6, 17/7, 17/8, 17/11, 17/12, 17/13, 17/25, 17/64, 18/1, 21/1, 22/1, 23/1, 25/6, 27/1, 28/1, 28/2, 28/5, 29/2, 29/4, 29/5, 29/6, 30/1, 30/2, 30/3, 30/8, 31/1, 31/2, 32/1, 32/2, 32/4, 33/1, 34/1, 34/2, 35/2, 35/5, 35/6, 36/1, 36/2, 37/1, 37/2, 37/4, 37/5, 37/10, 37/31, 37/32, 37/33, 37/34, 37/50, 37/54, 38/1, 38/3, 39/1, 40/1, 40/5, 41/1, 41/2, 42/1, 42/2, 43/3, 44/1, 45/5, 46/1, 49/4, 72/1, 72/3, 73/1, 73/3, 73/18 og 157/1.

Skjåk kommune: 246/1.

Lom kommune: 159/1.

Vågå kommune: 26/1, 31/1, 55/1 og 159/1.

Rauma kommune: 3/1, 3/5, 8/1, 8/2, 8/3, 8/4, 9/1, 9/2, 9/6, 9/7, 9/9, 10/1, 10/2, 10/3, 10/6, 13/1, 71/4, 72/1, 82/1, 82/2, 82/3, 82/4, 82/5, 82/6, 82/7, 82/8, 82/9, 82/10, 82/11, 82/12, 82/22, 83/4, 83/11, 83/12, 83/13, 83/14, 83/15, 83/16, 83/17, 85/2, 85/3, 85/5, 85/6, 85/8, 85/9, 85/10, 85/11, 85/28, 85/30, 85/33, 87/1, 88/1, 88/4, 89/2, 90/1, 90/3, 90/4, 90/5, 90/10, 90/11, 90/12, 90/15, 91/1, 91/2, 91/3, 91/4, 91/6 og 202/3.

Norrdal kommune: 12/1, 12/2, 12/3, 14/1, 14/2, 14/5, 15/2, 17/1, 17/2, 17/3, 17/4, 17/5, 17/6, 17/7, 17/8, 18/1, 18/3, 18/4, 18/5, 18/6, 19/1, 19/2, 19/3, 20/1, 20/2, 20/3, 20/4, 23/1, 23/2, 23/3, 24/1, 24/2, 25/1, 25/2, 25/3, 25/4, 36/1, 36/2, 37/1, 37/2, 37/3, 37/4, 37/5, 37/6, 37/7, 37/8, 37/12, 40/1, 40/2, 40/6, 40/8, 40/9, 40/10 og 80/1.

Nasjonalparken dekkjer eit totalareal på ca. 1937 km².

Grensene for nasjonalparken går fram av vedlagte kart i målestokk 1:100 000, datert Miljøverndepartementet200... Kartet og verneforskrifta blir oppbevart i Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Rauma og Norrdal kommunar, hos Fylkesmannen i Oppland, Fylkesmannen i Møre og Romsdal, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

Dei nøyaktige grensene for nasjonalparken skal avmerkast i marka og knekkpunkta skal koordinatfestast.

§ 2 FORMÅL

Formålet med opprettinga av Reinheimen nasjonalpark er å:

- ta vare på eit stort, samanhengande og villmarksprega fjellområde.
- ta vare på eit høgfjellsøkosystem med eit eigenarta og variert biologisk mangfald.
- ta vare på sentrale leveområde til villreinstammen i Ottadalen nord.
- ta vare på eit viktig referanseområde for forskning med ein aust-vest gradient med stor variasjonsbreidde i høve til geologi, klima, vegetasjon og topografi.
- ta vare på landskapsformer og særprega geologiske førekomstar.
- ta vare på vassdragsnaturen i området.
- verne om kulturminne.

Ålmenta skal ha tilgang til naturopplevingar gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

§ 3 VERNEREGLAR

1. Landskapet

1.1. Området er verna mot inngrep av alle slag, herunder oppføring av bygningar, tilbygg, gjerde, anlegg og andre varige eller mellombelse innretningar, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, uttak og fjerning av stein, mineralar eller fossilar, drenering og annan form for tørrlegging, nydyrking, nyplanting, bakkeplanering, framføring av luft- og jordleidningar, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stiar og løyper o.l. Opplistinga er ikkje uttømmende.

1.2. Reglane i 1.1 er ikkje til hinder for:

- a) Vedlikehald av eksisterande bygningar, vegar og andre innretningar. Vedlikehald omfattar ikkje ombyggingar eller utvidingar av bygningar. Vedlikehald av bygningar skal skje i samsvar med tradisjonell byggeskikk.
- b) Vedlikehald av merka stiar, løyper, bruer og skilt i medhald i forvaltningsplanen.
- c) Tradisjonell drift av eksisterande turisthytter og utleige av private hytter/stølshus.

1.3. Forvaltningsstyresmakta kan gje løyve til:

- a) Gjenoppføring av bygningar som går tapt ved brann eller naturskade.
- b) Ombygging og utviding av eksisterande bygningar.
- c) Oppføring av nødvendige bygningar i regi av beitelag til beitebruk og tilsyn.
- d) Bygging av bruer eller klopper.
- e) Oppsetting av sanketrøer o.l.
- f) Oppsetting av skilt og merking av stiar i medhald av forvaltningsplanen.

2. Plantelivet

2.1. All vegetasjon, også daude tre og buskar, skal vernast mot skade og øydelegging av alle slag. Planting, såing, gjødsling og innføring av nye planteartar er forbode.

2.2. Reglane i 2.1. er ikkje til hinder for:

- a) Beiting.
- b) Skånsam bruk av trevirke til bålrensing.

- c) Plukking av bær og matsopp.
- d) Plukking av vanlege planter til eige bruk.
- e) Bruk av kvist til snarefangst.

2.3. Forvaltningsstyresmakta kan gje løyve til uttak av trevirke til brensel for hytter og setrer som ligg i nasjonalparken.

3. Dyrelivet

3.1 Nye dyreartar må ikkje innførast. Jakt og fangst er tillate etter gjeldande lovverk.

3.2 Fiske er tillate etter gjeldande lovverk. Nye fiskeartar eller næringsdyr for fisk må ikkje innførast. Forvaltningsstyresmakta kan gje løyve til utsetjing av fisk frå lokale stammar der dette er gjort tidlegare.

3.3 Kalking av vatn og på land er forbode. Forvaltningsstyresmakta kan gje løyve til kalking som er nødvendig for å reetablere eller hindre at ein art dør ut på grunn av sur nedbør. Forvaltningsplanen skal fastsetje referanseområde som ikkje kan kalkast.

4. Kulturminne

4.1 Kulturminne skal vernast mot skade og øydelegging. Lause kulturminne kan ikkje flyttast eller fjernast.

4.2 Forvaltningsstyresmakta kan gje løyve til skjøtsel og restaurering av kulturminne.

5. Ferdsl

5.1 All ferdsel skal skje varsamt og ta omsyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminne.

5.2 Reglane i denne forskrifta er ikkje til hinder for tradisjonell turverksemd til fots i regi av turistforeningar, skoler, barnehagar, ideelle lag og foreningar.

Anna organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt løyve av forvaltningsstyresmakta, jf. forvaltningsplanen.

5.3 Sykling, organisert køyring med hundespenn og organisert bruk av hest er berre tillate på veg, trasé eller i område som er særskilt utpeika av forvaltningsstyresmakta gjennom forvaltningsplanen. Bruk av hest til kløving og gjeting er tillate.

5.4 Innanfor nærare avgrensa delar av nasjonalparken kan Direktoratet for naturforvaltning ved forskrift regulere eller forby ferdsel som kan vere til skade for naturmiljøet.

5.5 Av omsyn til naturmiljøet eller kulturminne kan forvaltningsstyresmakta legge om og/eller krevje fjerna merking av løyper og stiar.

5.6 Teltning utover ei veke på same stad krev særskilt løyve av forvaltningsstyresmakta. Dette gjeld ikkje vanlege vandretelt.

Reglane i punkt 5 gjeld ikkje i samband med militær operativ verksemd, politi-, rednings-, brannvern-, skjøtels-, oppsyns- eller forvaltningsteneste.

6. Motorferdsel

6.1 Motorferdsel til lands og på vatn, og bruk av luftfartøy lågare enn 300 meter over bakken, er forbode.

6.2. Reglane i pkt. 6.1. er ikkje til hinder for:

- a) Motorferdsel i samband med militær operativ verksemd, politi-, rednings-, brannvern-, oppsyns- og forvaltningsoppgåver. Øvingskøyring for nemnte formål må ha særskilt løyve.

6.3. Forvaltningsstyresmakta kan gje løyve til:

- a) Nødvendig transport av ved, materialar eller varer til buer og hytter, utkøyring av båt og nødvendig motorferdsel i samband med snømålingar o.l. på snødekt mark langs etablerte traséar eller ved lufttransport.
- b) Utkøyring av saltstein på snødekt mark i regi av beitelag.
- c) Flyging lågare enn 300 meter over bakken i samband med beitedyrleiding og dyreteljingar.
- d) Bruk av båt med motor på Ulvådalsvatnet og Leirungsvatnet i samband med organisert tilsyn av beitedyr.
- e) Bruk av båt med motor på Torsvatnet i samband med fiske og transport i samband med jakt.
- f) Øvingskøyring til formål nemnt i pkt. 6.2 a).

7. Forureining

7.1 Forureining og forsøpling er forbode i nasjonalparken. Avfall skal takast med ut av området. All bruk av kjemiske middel som kan påverke naturmiljøet er forbode.

7.2 Bruk av motor på isbor, modellfly, modellbåt o.l. er forbode.

§ 4 GENERELLE DISPENSASJONSREGLAR

Forvaltningsstyresmakta kan gjere unntak frå vernereglane når formålet med vernet krev det, for vitskaplege undersøkingar, for arbeid av vesentleg samfunnsmessig verdi, eller i andre særlege høve når dette ikkje strir mot formålet med vernet.

§ 5 FORVALTNINGSPLAN

Det skal utarbeidast ein forvaltningsplan med nærare retningsliner for forvaltning, skjøtsel, tilrettelegging, informasjon, oppsyn m.v. Forvaltningsplanen skal godkjennast av Direktoratet for naturforvaltning.

Forvaltningsstyresmakta, eller den forvaltningsstyresmakta bestemmer, kan setje i verk tiltak for å fremje formålet med vernet.

§ 6 FORVALTNINGSSTYRESMAKT

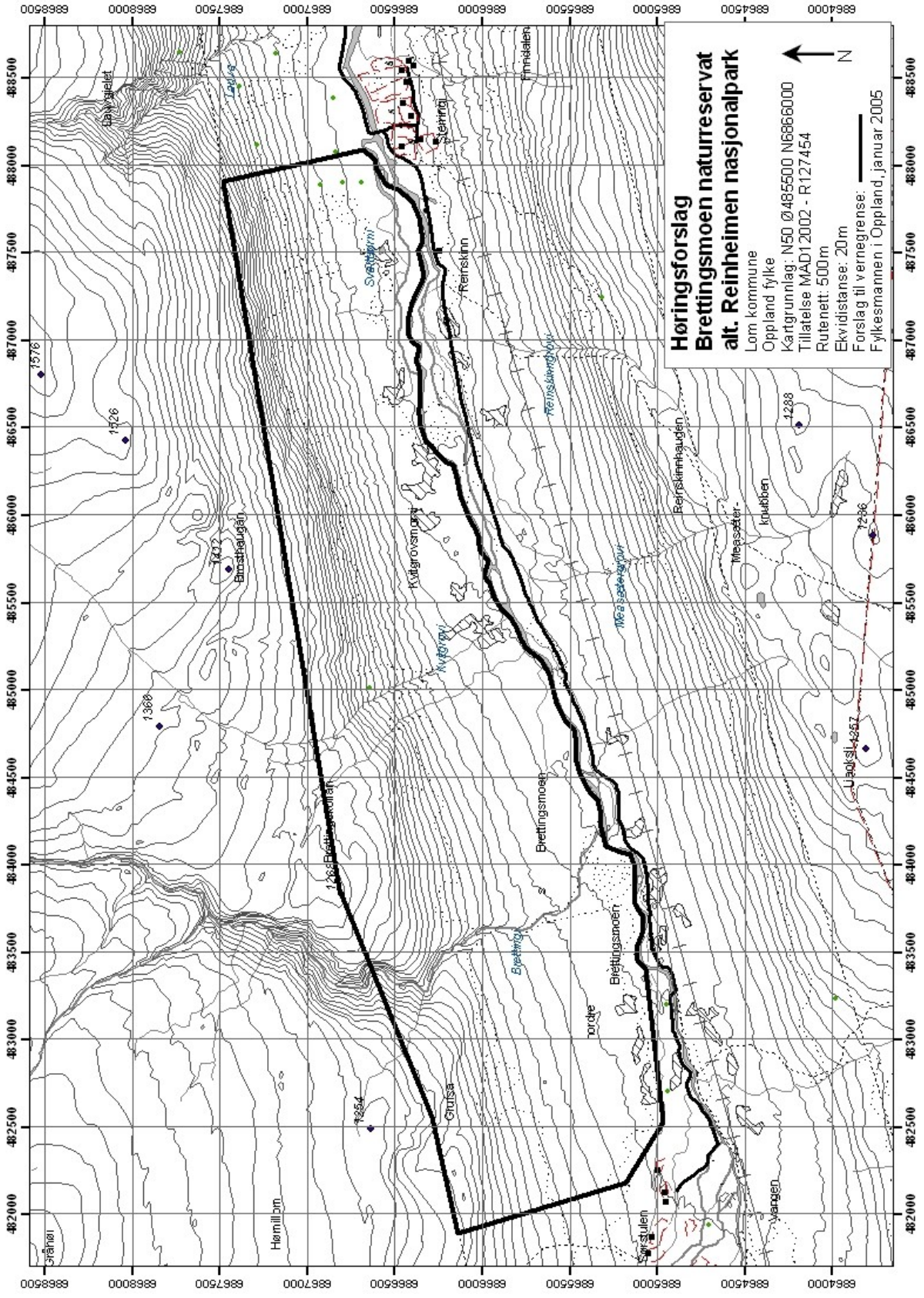
Direktoratet for naturforvaltning fastset kven som er forvaltningsstyresmakt for nasjonalparken.

§ 7 RÅDGJEVANDE UTVAL

Det kan opprettast eit rådgjevande utval for forvaltninga av nasjonalparken.

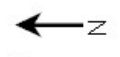
§ 8 IKRAFTTREDING

Denne forskrifta trer i kraft straks.

Høringsforslag
Breittingsmoen naturreservat
alt. Reinheimen nasjonalpark

Lom kommune
 Oppland fylke
 Kartgrunnlag: N50 Ø485500 N68866000
 Tillatelse MAD1 2002 - R127454
 Rutenett: 500m
 Ekvridtånsse: 20m
 Forslag til vernegrense:
 Fylkesmannen i Oppland, januar 2005

8. Forklaring av ord og uttrykk

Bonitet:	Et uttrykk for markas evne til å produsere trevirke.
Boreal:	Nordlig. Brukes i forbindelse med forekomst og utbredelse av dyre- og plantelivet. Boreal region dekker en bred sone på den nordlige halvkule. Denne sonen deles videre inn i sørboreal, mellomboreal og nordboreal region.
Brannrefugie:	Område som naturlig har stått igjen etter at landskapet som helhet har vært rammet av brann.
Eksposisjon:	Beskrivelse av terrengets hellingsretning (nordvendt osv.).
Epifytt:	Planter som vokser på andre planter uten å snylte (f.eks. lav og mose som vokser på trær).
Fjellskog:	Høytliggende skog der klimaforholdene sterkt begrenser trærnes muligheter for vekst og foryngelse. Er identisk med nordboreal region.
Frede:	I naturvernloven blir begrepet frede brukt ved opprettelse av naturreservat og naturminner. Vern er et videre begrep som blir brukt mer generelt om arbeidet med naturvernloven.
Gadd:	Også kalt høystubbe. Stående døde trær.
Gen:	Arveanlegg
Gen-bank:	Et areal som er avsatt med det formål å bevare planter og dyrs naturlige arvelige variasjon og utvikling av dette.
Hogstklasse:	Uttrykk for et skogbestands utviklingstrinn mhp. alder og tetthet. I: Hogstflate før foryngelse. II: Foryngelse/ung skog. III: Yngre produksjonsskog. IV: Eldre produksjonsskog. V: Hogstmoden skog.
Hogstmodenhet:	Et begrep som sier at skogen (bestandet) på grunn av alder eller tilstand ikke lenger gir den nødvendige økonomiske avkastning.
Impediment:	Skogmark med lavere tømmerproduksjon enn 0,1 m ³ (100 l) pr. dekar og år.
Klimaks:	Den vegetasjonstilstand som blir resultatet av lang tids naturlig utvikling.
Kontinuitet:	En uavbrutt sammenhengende skog som har vært bevokst i flere tregenerasjoner uten fysiske inngrep av mennesker.
Kryptogam:	Fellesbetegnelse på moser, lav, sopp og alger.

Læger:	Liggende døde trær.
Nøkkeelement:	Elementer i skogen som har stor betydning for artsmangfoldet (jfr Siste Sjanses metodikk)
Pionertrær:	De trearter som først naturlig inntar et leveområde (f.eks etter en skogbrann, vindfelling).
Plantesamfunn:	En gruppe plantearter med stort sett samme struktur og artssammensetning.
Produktiv skog:	Skog der marka produserer over 0,1 m ³ pr. dekar og år.
Rogenmorene:	I hovedsak parallelle morenerygger som er avsatt ved bunnen av innlandsisen. Ryggene er orientert på tvers av isbevegelsesretningen (transversalmorener).
Signalart:	Arter som benyttes for å identifisere skog med høy naturverdi. (jfr Siste Sjanses metodikk)
Skogkultur:	Tiltak med sikte på å dyrke fram ny skog f.eks. planting, rydding, grøfting, markberedning.
Skogfaser:	Utviklingsfaser i en urskog. Ungdomsfase: Ung skog under foryngelse (varierende trehøyder); Optimalfase: "Voksen" vital skog (like trehøyder), Aldersfase: Eldre skog som begynner å brytes opp (mindre åpninger, ulike trehøyder), Oppløsningsfase: Gammel skog "på retur" (store åpninger med foryngelse, ulike trehøyder), Bledningsfase: Ujevnaldret skog (foryngelse på mindre flater).
Suksesjon:	En serie vegetasjonsendringer som finner sted etter en brann, vindfelling, hogst m.m.).
Økosystem:	Alle plante- og dyresamfunn med tilhørende miljø innen et avgrenset område.

9. Litteraturliste

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T.E. 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. – NINA Fagrapport 54: 1-146.

Innst. S. nr. 220 (1995-96) fra energi- og miljøkomiteen.

NINA, Siste Sjanses & Miljøfaglig Utredning 2004. Skogregistreringer på Statskogs eiendommer. Foreløpig rapport 2004-12-01. - Upublisert.

St. meld nr 25 (2002-2003) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand.

St.meld. nr 40, (1994-95). Opptrapping av skogvernet fram mot år 2000.

St.meld. nr 46 (1988-89). Miljø og utvikling.

St. meld. nr. 62 (1991-1992) Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder i Norge.

St.meld. nr. 68 (1980-81). Vern av norsk natur.

St.prp. nr. 1 (2003–2004)

RAPPORTER UTARBEIDET VED MILJØVERNADDELINGEN

- Nr. 1/86 Avdelingens årsmelding for 1985.
- Nr. 2/86 Brukerundersøkelse blant medlemmer av A/L Lågen fiskeelv i 1985.
- Nr. 3/86 Årsrapport for kloakkrensaneanleggene 1982-1985.
- Nr. 4/86 Prosjekt Hortulan: Undersøkelser om utbredelse, bestandsstørrelse, bestandssvingninger og biotopkrav hos Hortulan i Oppland. Resultater fra 1985.
- Nr. 5/86 Oversikt over sivile skytterbaner i Oppland i 1986.
- Nr. 6/86 Ornitologiske registreringer fra Røssjøen med omkringliggende områder.
- Nr. 7/86 Botaniske undersøkelser i Rinilhaugen Nordre Korsvatnhøgda (Lunner-Oppland) Egil Bendiksen
- *
- Nr. 1/87 Fiskeribiologiske undersøkelser i Furusjøen, Orvillingen og Flakken i Fryavassdraget og midtre Leinetjønn i Tjørnaavassdraget, Nord-Fron - september 1984
- Nr. 2/87 Fiskeribiologiske undersøkelser i Muruvatn, Sel kommune, Oppland
- Nr. 3/87 Årsmelding 1986
- Nr. 4/87 Fiskeribiologiske undersøkelser i Olevatn, Fleinsendin, Vangsmjøsa og Strandefjorden i Vang, Vestre Slidre og Nord-Aurdal kommuner, Oppland fylke
- Nr. 5/87 Traneundersøkelser i Oppland fylke. Våren/ sommeren 1986
- Nr. 6/87 Radioaktivt nedfall i Oppland etter Tsjernobylulykken. Virkninger for vilt og fisk
- Nr. 7/87 Langtidsplan 1988-91
- Nr. 8/87 Fiskestatus i forsurningsfølsomme områder i Oppland
- Nr. 9/87 Fokstumyra naturreservat Vegetasjon og fugl
- Nr. 10/87 Fosfatholdige tekstilvaskemidler - kontroll av reklame- og utstillingsforbudet juli 1987
- Nr. 11/87 Prøvefiske i Atnsjøen i 1985
- Nr. 12/87 Utdrift av lågåsild- og sikyngel i Lågen
- Nr. 13/87 Botaniske undersøkelser i Buttentjernområdet i Jevnaker og Ringerike kommuner
- Nr. 14/87 Landbrukskontrollen 1987
- Nr. 15/87 Villrein og inngrep i Snøhetta
- Nr. 16/87 Spreidd busetnad. Undersøking av sakshandsaming og dimensjonering av separate avløps-anlegg i Oppland.
- *
- Nr. 1/88 Fiskeribiologisk undersøkelse i Framrusti, Skjåk
- Nr. 2/88 Fiskeoppdrett i Oppland Registrering av anlegg og forurensning
- Nr. 3/88 Årsmelding 1987
- Nr. 4/88 Fokstumyra naturreservat - Fugleregistreringer 1987
- Nr. 5/88 Oppsynsrapport 1987 for Fokstumyra naturreservat, Dovre statsalmenning og Joramo bygdealmenning
- Nr. 6/88 Årsrapport 1987 Koordineringsgruppa for overvåkning av radioaktivitet i næringsmidler
- Nr. 7/88 Botaniske undersøkelser i noen verna vassdrag i Oppland fylke Lora, Sjoa Lomsdalsvassdraget, Vassdrag i Vang: Øtrøi/Begna, Rødøla, Skakadalsåni og Helin
- Nr. 8/88 Vassdragsrapport for varig verna vassdrag - Lora
- Nr. 9/88 Glyfosatsprøyting i skog i Oppland 1988 og 1989
- Nr.10/88 Skjøtselsplan for edellauvskogsreservater i Oppland
- *
- Nr. 1/89 Skjøtselsplan for myrreservater i Oppland
- Nr. 2/89 Miljøstatus for Oppland Problemer, utfordringer og mål
- Nr. 3/89 Kontroll med forureining frå landbruket 1988
- Nr. 4/89 Oppsynsrapport 1988 for Fokstumyra natur-reservat, Dovre statsallmenning og Joramo bygdealmenning
- Nr. 5/89 Vannkvalitet og fisk i Gausavassdraget 1987 og i 1988
- Nr. 6/89 Fiskeribiologiske undersøkelser i Flakksjøen m.fl. i Ringebu 1988
- Nr. 7/89 Vassdragsrapport for varig verna vassdrag - Sjoa
- Nr. 8/89 G - kort. Opplegg og erfaring
- Nr. 9/89 Koordineringsgruppa for overvåkning av radioaktivitet i næringsmidler. Årsrapport 1988
- Nr. 10/89 Vassdragsreguleringer og fisk i Oppland
- Nr. 11/89 Fiskeribiologisk undersøkelse i Mesna elv, Lillehammer
- Nr. 12/89 Fiskeribiologisk undersøkelse i Framrusti, Skjåk, 1988
- Nr. 13/89 Fokstumyra naturreservat. Fugleregistreringer 1988
- Nr. 14/89 Forslag til forvaltningsplan for Rondane nasjonalpark
- Nr. 15/89 Mjøsørretens ernæring
- Nr. 16/89 Operasjon Mjøsørret - Tiltaksplan for settefiskproduksjon
- Nr. 17/89 Digitalt viltområdekart ved bruk av program-pakken FYSAK
- Nr. 18/89 Kalkingsplan for Oppland
- Nr. 19/89 Dreggekonkuransen Mjøsa Ørretfestival - Opplegg og erfaringer

- Nr. 20/89 Fiskeribiologiske undersøkelser i Flåtjønn Muvatn og Bølvatn i Ringebu kommune, august 1989
- Nr. 21/89 Utnytting av en del jaktbare viltarter i Oppland
- Nr. 22/89 Fiske i Dokka, 1988
- Nr. 23/89 Fokstummyra naturreservat, fugleregistreringer 1989.
- Nr. 24/89 Dokumenterte rovviltskader på husdyr i Oppland og Buskerud 1989.

*

- Nr. 1/90 Operasjon Mjøsørret. Årsrapport 1989.
- Nr. 2/90 Auren i Randsfjorden, Vigga og Dokka.
- Nr. 3/90 Miljøstatus for Oppland
Årsmelding 1989
- Nr. 4/89 Forureining frå landbruket. Årsrapport 1989.
- Nr. 5/90 Tiltaksplan og fisketiltak på Venabygdsfjellet.
- Nr. 6/90 Vannkvalitet og fisk i Gausavassdraget 1989
- Nr. 7/90 Bedre bruk av fiskeressursene i regulertevassdrag i Oppland. Fagrapport 1989
- Nr. 8/90 Koordineringsgruppa for overvåking av radioaktivitet i næringsmidler.
- Nr. 9/90 Utsetting av Hunderørret i Lågen og Mjøsa 1965 - 1989.
- Nr. 10/90 Sikfisket i Randsfjorden 1978-1988.
- Nr. 11/90 Mjøsa ørretfestival 1990
- Nr. 12/90 Fiskeregistrering i Gudbrandsdalslågen, Dovre kommune 1990
- Nr. 13/90 Fokstummyra naturreservat fugleregistreringer 1990
- Nr. 14/90 En spørreundersøkelse om store rovdyr i Oppland og Buskerud i årene 1986 til 1988.

*

- Nr. 1/91 Flora- og faunaregistreringer på Totenåsen
- Nr. 2/91 Bruk av motorkjøretøyer i utmark, vinteren 1990
- Nr. 3/91 Årsmelding 1990
- Nr. 4/91 Botanisk undersøkelse av elvekløftene Sagåa og Berdøla i Sel kommune, Oppland
- Nr. 5/91 Lokal overvåkning i Vuluvassdraget. Lom kommune.
- Nr. 6/91 Operasjon Mjøsørret - Årsrapport 1990.
- Nr. 7/91 Forurensning fra landbruket
- Nr. 8/91 Registreringer av bjørn, jerv, ulv og gaupe i Oppland og Buskerud 1989 og 1990.
- Nr. 9/91 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland - Fagrapport 1990
- Nr. 10/91 Elgforvaltningen i Oppland 1971-1991
- Nr. 11/91 Koordineringsgruppa for overvåkning avradioaktivitet i næringsmidler. Årsrapport 1990

- Nr. 12/91 Krepsefisket i Norge 1990
- Nr. 13/91 Forurensning fra pelsdyrfarmer i Oppland
- Nr. 14/91 Spørreundersøkelse blandt fiskere i Begna elv, Sør-Aurdal, 1990.
- Nr. 15/91 Prosjekt elgregion - et arbeid med stammeorientert elgforvaltning i deler av Oppland.
- Nr. 16/91 Kvikksølv i aure, lake og krøkle fra Mjøsa 1982-84.
- Nr. 17/91 Storauren i Gausa.
- Nr. 18/91 Genetisk variasjon hos mjøsaure
- Nr. 19/91 Vannkvalitet og fisk i Gausavassdraget 1991
- Nr. 20/91 Bruk av motorkjøretøyer i utmark Vintervesongen 1990/91
- Nr. 21/91 Mjøsas ørretfestival 1991.
- Nr. 22/91 Fiskeribiologiske undersøkelser i Hornsjøen, Brettdalsvatnet, Eisteinsvatnet, Nedre Hundtjønnnet og Jogrammen i Øyer kommune - august og september 1991.
- Nr. 23/91 Mjøsa strandeierforening og mjøsfisket. fangst av Lagesild i Mjøsa/Lågen 1991.
- Nr. 24/91 Utnyttelse og ringvirkninger av småviltjakten i Vestre Slidre statsallmenning i 1989.
- Nr. 25/91 Restaurering av Vigga 1991.
- Nr. 26/91 Samla Plan for vassdrag. Rullerte prosjekter i Oppland i 1991

*

- Nr. 1/92 Operasjon Mjøsørret - Årsrapport 1991
- Nr. 2/92 Registrering av rekrutteringsmuligheter for aure i Aursjømagasinet, Lesja
- Nr. 3/92 Årsmelding 1991
- Nr. 4/92 Miljødata og miljøinformasjon i fem kommuner i OL - området
- Nr. 5/92 Tiltak mot forurensning fra landbruk. Årsrapport 1991
- Nr. 6/92 Lokal overvåkning i Begnavassdraget 1991.
- Nr. 7/92 Vannkvalitet og fisk i Gausavassdraget 1991.
- Nr. 8/92 Lokal overvåkning i Vuluvassdraget, Lom kommune, 1991.
- Nr. 9/92 Miljøstatus 1992.
- Nr. 10/92 Koordineringsgruppa for overvåkning av radioaktivitet i næringsmidler. Årsrapport 1992.
- Nr. 11/92 Ørretfiske i Mjøsa: Fangstrapportering 1977-1991
- Nr. 12/92 Beveren i Oppland i 1991.
- Nr. 13/92 Bedre bruk av fiskeressursene i Regulerte Vassdrag i Oppland.
- Nr. 14/92 Fiskedød i Begnavassdraget.

- Nr. 15/92 Elgbeiteregistreringer gjennomført i Gausdal og Ringebu - med en metodebeskrivelse.
- Nr. 16/92 Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag. Bruk av motorkjøretøyer i utmark, vintersesongen 1991/92.
- Nr. 17/92 Finnes det fortsatt bjørn i Vassfartraktene?
- En intensivundersøkelse 1990-91.
- Nr. 18/92 Næringsstoffer og tungmetaller i kloakkslam fra renseanlegg i Oppland.
- *
- Nr. 1/93 Dokumenterte roviltskader på husdyr i Oppland 1992. Skadeproblematikk, erstatninger, forebyggende tiltak og framtidig forvaltning.
- Nr. 2/93 Årsmelding 1992.
- Nr. 3/93 Vannkvalitet i Gausavassdraget, 1992.
- Nr. 4/93 Vannkvalitet i Begnavassdraget, 1992.
- Nr. 5/93 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland - Fagrapport 1992.
- Nr. 6/93 Gausaauren - Statusrapport med forslag til habitatforbedrende tiltak.
- Nr. 7/93 Operasjon Mjøsørret - Årsrapport 1992.
- Nr. 8/93 Koordineringsgruppa for radioaktivitet i næringsmidler - Årsrapport 1992
- Nr. 9/93 Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag - Bruk av motorkjøretøyer i utmark vintersesongen 1992/93.
- Nr. 10/93 Aurebestanden i Tessemagasinet - konsekvenser av reguleringen.
- Nr. 11/93 Sportaksering på gaupe i Midt-Gudbrandsdalen 1993.
- *
- Nr. 1/94 Nasjonal registrering av kulturlandskap
- Nr. 2/94 Handlingsplan for oppgradering av kommunale fyllplasser i Oppland
- Nr. 3/94 Vannkvalitet i Gausavassdraget 1993
- Nr. 4/94 Vannkvalitet i Begnavassdraget 1993.
- Nr. 5/94 Årsmelding 1993.
- Nr. 6/94 Tiltak mot forureining frå landbruk. Årsrapport 1993
- Nr. 7/94 Handlingsplan for friluftsliv for Oppland 1994 - 99.
- Nr. 8/94 Dokumenterte roviltskader på husdyr og utbetalte erstatninger for roviltskade i Oppland 1993.
- Nr. 9/94 Slamplan for oppland.
- Nr. 10/94 Bedre bruk av fiskeressursene i Regulerte vassdrag i Oppland - Fagrapport 1993
- Nr. 11/94 Motorferdsel i utmark sommersesongen 1993
- Nr. 12/94 Bedre bruk av fiskeressursene i Regulerte vassdrag i Oppland - Status 1989 -1993
- Nr. 13/94 Sportaksering på gaupe i Midt-Gudbrandsdal og Ottadalen 1994
- Nr. 14/94 Koordineringsgruppa for overvåking av radioaktivitet i næringsmidler. Årsrapport 1993
- Nr. 15/94 Anlegg for produksjon av settefisk og matfisk i Oppland
- *
- Nr. 1/95 Spredning av husdyrgjødsel i Oppland 1994
- Nr. 2/95 Motorferdsel i utmark i Oppland Vintersesongen 1993/1994 Sommersesongen 1994
- Nr. 3/95 Stangfisket etter Hunderørret nedenfor Hunderfossen 1965 - 1994
- Nr. 4/95 Vannkvalitet i Begnavassdraget 1994
- Nr. 5/95 Vannkvalitet i Gausavassdraget 1994
- Nr. 6/95 Vannkvalitet i Viggavassdraget 1994
- Nr. 7/95 Forvaltning av fredet rovvilt 1994
- Nr. 8/95 Miljøstatus for Oppland 1995
- Nr. 9/95 "Operasjon Mjøsørret" - Sluttrapport -
- Nr. 10/95 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland Fagrapport 1994.
- Nr. 11/95 Motorferdsel i utmark - Rapport vinteren 1994 - 95
- Nr. 12/95 Koordineringsgruppa for overvåking av radioaktivitet i næringsmidler - Årsrapport 1994
- *
- Nr. 1/96 Analyse på sortering av organisk avfall og restavfall i GLØR, HRA og Torpet avfallsselskap.
- Nr. 2/96 Flora og vegetasjon i Dokkadeltaet med forslag til skjøtselstiltak i naturreservatet.
- Nr. 3/96 Forslag til skjøtsel i Opsahl, Eriksrud og Geiteryggmyra naturreservater.
- Nr. 4/96 Ørreten i Vorma.
- Nr. 5/96 Forekomst av elveperlemusling og salamander i Oppland.
- Nr. 6/96 Fagrapport 1995 . Bedre bruk av fiskeressursene.
- Nr. 7/96 Forvaltning av hjort i Oppland 1961 - 1995.
- Nr. 8/96 Sik og aure i Randsfjorden - oppsummering av fiskeribiologiske undersøkelser.
- Nr. 9/96 Plan for kalking av fiskevann i Oppland
- Nr. 10/96 Oversikt over vannkjemidata i Oppland fram til 1995.
- Nr. 11/96 Rovviltforvaltning, skadedokumentasjon, forebyggende tiltak, bestadsregistrering.

- Nr. 12/96 Overvåking av vannkvalitet i Oppland 1995.
- Nr. 13/96 Sportakseringen på gaupe i Gudbrandsdalen og Ottadalen 1993 - 1996.
- Nr. 14/96 Elgforvaltningen i Oppland 1991 - 95.
- Nr. 15/96 Drivgarnfisket etter ørret i Lågen fra Mjøsa til Fåberg i perioden 1900 - 1969.
- *
- Nr. 1/97 Overvåking av vannkvalitet i Oppland 1996.
- Nr. 2/97 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland - Fagrapport 1996.
- Nr. 3/97 Forvaltning av rovvilt i Oppland i 1996.
- Nr. 4/97 Forslag til kvalitetskriterier for settefisk av aure i innlandet.
- Nr. 5/97 Mal for driftsinstruks - store jordrenseanlegg
- Nr. 6/97 Botaniske undersøkelser i Østhagan landskapsvernområde. Biologisk mangfold og forslag til skjøtselstiltak.
- *
- Nr. 1/98 Overvåking av vannkvalitet i Oppland 1998.
- Nr. 2/98 Truete fuglearter i Oppland
- Nr. 3/98 Forvaltning av fredet rovvilt i Oppland 1997
- Nr. 4/98 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland 1997
- Nr. 5/98 Motorferdsel i utmark i Oppland vintersesongen 1997/98
- Nr. 6/98 Brukerinteresser - planområde for aktuelle nasjonalparkutvidelser Dovrefjell og Rondane - Oppland fylke
- *
- Nr. 1/99 iNARDO Informasjonssystem/nasjonalparksenter For Rondane og Dovrefjell
- Nr. 2/99 Vurdering av habitatforbedrende tiltak i Aursjømagasinets gytebekker
- Nr. 3/99 Forvaltning av fredet rovvilt i Oppland 1998
- Nr. 4/99 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland - Fagrapport 1998
- Nr. 5/99 Fiskedød i vassdrag i Oppland i perioden 1990 – 1998 forårsaket av soppen *Saprolegnia* spp.
- Nr. 1/00 Forvaltning av fredet rovvilt i Oppland 1999.
- Nr. 2/00 Undersøkelse av fiskebestandene i 17 kalkede lokaliteter i Oppland 1999.
- Nr. 3/00 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland - Fagrapport 1999.
- Nr. 4/00 Utbredelse og bestandsstatus for elvemusling Margaritifera margaritifera i Dokka/Etna, Oppland
- Nr. 5/00 Utbredelse og bestandsstatus for elvemusling Margaritifera margaritifera i Begna, Oppland
- *
- Nr. 1/01 Botaniske undersøkelser av kalkede myrområder ved Fjorda, Gran og Jevnaker kommuner. Effekter ved rekalking.
- Nr. 2/01 Skjøtselplan for Dokka naturreservat.
- Nr. 3/01 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland - Fagrapport 2000.
- *
- Nr. 1/02 Skjøtselplan for Gjendebuområdet i Jutunheimen nasjonalpark
- Nr. 2/02 Evertebratundersøkelser i fem kalkede innsjøer i Oppland 2000.
- Nr. 3/02 Effekter av kalking og naturlig restaurering av forsurede innsjøer i Oppland i 2001.
- Nr. 4/02 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland – Fagrapport 2001.
- Nr.5/02 Beveren i Oppland i 2001
- *
- Nr 1/03 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland – Fagrapport 2002
- Nr 2/03 Fiskesamfunnet i Dokkfløymagasinet etter reguleringen i 1989
- Nr 3/03 Fisketrapper i Oppland – status 2002
- *
- Nr 1/04 Fiskebiologiske undersøkelser i Pollvatnet og Heggebottvatnet
- Nr 2/04 Kartlegging av viktige leveområder for karpefisk, abbor, hork og gjedde i Gudbrandsdalslågen – Fra Harpefoss til utløp i Mjøsa
- Nr 3/04 Bedre bruk av fiskeressursene i regulerte vassdrag i Oppland – Fagrapport 2003
- Nr 4/04 Utlegging av kalkholdig grus på gyteplasser for røye i Fjorda, Gran kommune. Undersøkelse av gyting og klekking.
- Nr 5/04 Registrering av gyte- og oppvekstområder for ørret i Vorma
- *
- Nr 1/05 Harrens gyting i Lesjaskogsvatnet – kartlegging av gytebekker
- Nr 2/05 Vern av Statskog SFs grunn. Områder i Oppland fylke – Utkast til verneplan